VILÁG PROLETÁRJAI,
EGYESÜLJETEK!

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

XVII. ÉVFOLYAM
40. SZÁM
2005. október 7.
Ára: 115,– forint

A MUNKA VILÁGA

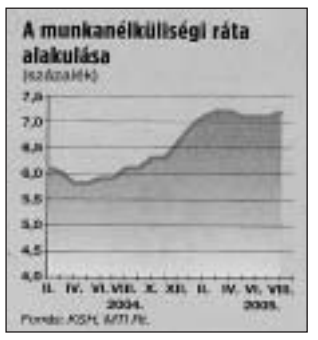

Tovább nőtt a munkanélküliség

(3. oldal)

A falusi emberek érdekvédelme

(3. oldal)

Mit ér egy fiatal, ha diplomás?

(6. oldal)

Egyéni gazdálkodók mindennapjai

(7. oldal)

Kampányfelhangok

A kampányban mindent bedobnak, megosztják az embereket és egyre durvább lesz a hang. Őszintén kérdezem, kinek van erre szüksége?

(3. oldal)

MINDENKI VALLJON SZÍNT!

A párt helyzetéről, az előrelépésről, a választási munkáról tárgyalt a Munkáspárt Központi Bizottsága

Vajda János, Karacs Lajosné és Thürmer Gyula

A Munkáspárt Központi Bizottsága október 1-jén, szombaton ülésezett. A munkaértekezleten ezúttal meghívottként részt vettek a budapesti kerületi pártszervezetek elnökei, jelen volt a Pártetikai Bizottság néhány tagja, a párt többségéhez tartozó Baranya és Bács megyei szervezetek képviselői is.

A KB elsőként Thürmer Gyula elnök nyitóbeszéde alapján a párt helyzetéről, a pártszavazás politikai tapasztalatairól tárgyalt. Vajda János előterjesztésében a választási munka jelenlegi helyzetét értékelték, s határozatot fogadtak el a jelölt- és listaállítás novemberi véglegesítéséről. A vitát követően a KB ezt a határozatát egyhangú igen szavazással hozta meg. A Központi Bizottság következő ülését november 5-e helyett (mivel ez kivételesen munkanap) november 12-ére hívják össze.

(Összeállításunk a Központi Bizottság üléséről lapunk 4–5. oldalán)

KÜLÜGY

- **„Az iraki konfliktus kitörése, 2003 márciusa óta történt legnagyobb tüntetésen San Franciscóban mintegy 180-200 000, Washingtonban 150-200 000 személy vett részt. A békét követelő tömeg transzparensein a New Orleans-i tragédiára is emlékeztetve 'háború helyett gátakat építsetek' és 'Bush-hurrikán az igazi katasztrófa' szövegek voltak."**
- **„A cseh szociáldemokraták csak úgy tudnák megőrizni a hatalmukat, ha koalícióra lépnek a kommunistákkal. Azokkal a kommunistákkal, akikkel eddig nem voltak hajlandók semmilyen együttműködésre."**

(2. oldal)

Álcázás, baloldaliséggal

A magyar választók tetemes hányadát jobb belátásra kellene ösztökélni. Meg kellene értetni vele, hogy bizonyos politikai erők játékszerévé vált. Tévedésbe ejtették, mi több tévedésben tartják immáron másfél évtized óta. Rá kellene döbbenteni, hogy funkcionál Magyarországon egy olyan párt, az MSZP, melynek korifeusai kisajátították maguknak a baloldali jelzőt. Szemérmetlenül lobogtatják a baloldali zászlót, szüntelenül baloldalinak nevezik/neveztetik a pártjukat, holott fikarcnyi közük sincs a baloldalisághoz. E párt vezetői tulajdonképp a saját múltjukból élnek. Baloldali jelzőjüket abból a nyilvánvaló tényből eredeztetik, hogy a Kádár-rendszer egyetlen pártjának, az MSZMP-nek tagjai, különféle tisztségviselői voltak.

Egyértelművé vált mára, hogy ezek az urak az előző politikai érában sem képviselték a baloldal alapértékeit. Csupán egzisztenciális emeltyűnek használták fel a pártot, egyéni érdekből. Azt a politikai tényezőt, melynek irányításával a magyar nép kimagasló eredményeket ért el negyven esztendő alatt. Az MSZP-sekké átnyergelt urak csakis alkalmilag vállaltak kommunistaságot az előző rendszerben. Fölismerték, hogy párttagság birtokában sikeresebben egyengethetik a saját maguk érvényesülésének útját, mintha pártonkívüliek maradnak.

Mindazok, akik a mai MSZP-t baloldalinak látják, láttatják, felszínesen gondolkodnak, illetve a hit függvényében minősítenek racionalitás helyett. Márpedig a hitről közismert, hogy ott kezdődik, ahol a tudás, az ésszerűség véget ér. Igazi tudás birtokába pedig csakis az okok ismerete által juthatunk. A pártokat nem aszerint kell megítélni, hogy tagjai, tisztségviselői mit mondanak, miként vélekednek önmagukról, hanem hogy milyen alapértékek mentén politizálnak, miként szolgálják – szolgálják-e egyáltalán – a társadalom többségének érdekeit.

Egyértelmű, hogy a baloldaliság hangoztatásával a szocialisták félrevezetik a jóhiszemű, a politikában eligazodni kevésbé képes tömegeket. Mivel a rendszerváltás kárvallottjainak számottevő hányada baloldali érzelmű, számítanak a szimpátiájukra, s igyekeznek azok voksait félrebeszéléseikkel megszerezni.

Nagy szolgálatot tenne egy szocialista prominens, ha elmagyarázná a közvéleménynek, hogy milyen ismérvek szerint tekinthetnénk baloldalinak a Magyar Szocialista Pártot. Csak nem arra tekintettel, hogy vezetői részt vállaltak a szocialista rendszer megbuktatásában és az eredményesen működtetett intézményeinek eszement felszámolásában? Hiszen a szocializmus elleni alávaló aknamunkájukkal éppen a baloldaliság vált részükről hiteltelenné. A baloldali párt történelmi küldetése ugyanis a tőke elleni harc, végcélja pedig a szocialista rendszer megvalósítása, s nem a megszüntetése. A tőkésedett szocialista pártiak baloldaliságát reálisnak tekinteni olyan abszurditás, mintha a kapitalistáktól azt várnánk el, hogy legyenek a szocialista rendszer létrehozásának élharcosai.

(Folytatás a 3. oldalon)

Ha drágább a gáz, drágul a kenyér is!
A Munkáspárt tiltakozik a gázáremelés ellen!

(6. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Szeptember 28. **Szövetségi bíró hagyta jóvá** az idén márciusban megszületett megállapodást, mely szerint az Egyesült Államok kormánya 25,5 millió dollárt fizet az 1945-ben kifosztott, magyar zsidók elrabolt javait szállító „aranyvonatért” és bocsánatot kér a holokauszt magyar túlélőitől. A pénzt zsidókat segítő szervezetek kapják, főként Izraelben, Magyarországon és az USA-ban.

Szeptember 29. **Levonult az árhullám** Románia keleti felében. A károk enyhítésére az EU több százmillió eurós támogatást ígért az idén hétszer is árvízzel sújtott országnak. Az Európai Befektetési Bank pedig egymilliárd eurós, harminc éven belül törlesztendő hitelt ad. Becslések szerint több százan váltak hajléktalanná, s az érintett lakosságnak védőoltásra és gyógyszerekre is szüksége van.

Szeptember 30. **A palesztin parlament** megvonta bizalmát Ahmed Korei kormányától. 43 képviselő ügyvezető kabinet létrehozását követelte, amely előkészítené a jövő évi parlamenti választásokat. Eközben a Gázai övezetben Hamasz-aktivisták között kitört tűzharcban többen megsebesültek.

Október 1. **A huszonöt EU-tag** közül 11 könyvelt el 2004-ben az engedélyezettnél – GDP 3 százalékánál – nagyobb költségvetési hiányt. A négy legnagyobb deficitet felhalmozó ország: Görög-, Magyarország, Málta, Ciprus. Tizenhat állam javította, nyolc rontotta a költségvetési helyzetét. Elszámolástechnikai vita a 2001–2004-es időszakkal kapcsolatban hét országgal, többek között hazánkkal alakult ki.

Október 2. **Három zsúfolt étteremben** történt robbantásos merénylet Bali szigetén. Az indonéz hatóságok szerint 25-en meghaltak és százan megsebesültek a népszerű üdülőszigeten. Magyar áldozat nincs. Az elkövetés módja ugyanolyan volt, mint a három évvel ezelőtti, 202 emberéletet követelő merényletsorozaté.

Október 3. **Hosszú huzavona után** megegyeztek az EU külügyminiszterei, hogy megkezdődhetnek a csatlakozási tárgyalások Törökországgal. Végül az unió mind a 25 országa hozzájárult a folyamat elindításához. Az uniós csatlakozási tárgyalások keretdokumentumát Törökország is elfogadta.

Október 4. **Negyedére kívánja csökkenteni** eddig fizetett ENSZ-hozzájárulását Japán, miután egyre kisebb a valószínűsége, hogy Tokió a világszervezet Biztonsági Tanácsának állandó tagjává válhat. A következő költségvetésről jövő év márciusában kezdődnek a megbeszélések. Tokió ez idáig az ENSZ büdzséjének 19,5 százalékát állta.

A szocialista Kína ünnepén

Tömeges esküvő Kínában

A Kínai Népköztársaság október elsején ünnepelte fennállásának 56. évfordulóját. Az 1,3 milliárd lakosú Kína 4,73 millió négyzetkilométeren terül el, ahogyan arrafelé mondják: Kína a világ legnagyobb fejlődő országa.

A kínai népnek, beleértve az itt élő 56 nemzeti kisebbséget ez a nap azt jelentette, hogy elindulhattak a szabadság, az önálló fejlődés, a gazdasági és társadalmi felemelkedés útján. Ma már csak a történelemkönyvek őrzik a tőkés hatalmak agresszióinak és kizsákmányolásának emlékét.

1840-ben az Ópium Háborúban Nagy-Britannia húszezer katonát küldött Kínába, megszerezte Hongkongot, amely csak 1997-ben került vissza Kínához.

Japán 1931-ben rohanta le Kínát. Legyilkoltak 300 ezer kínait. Az új Kína olyan erőt jelentett és jelent ma is, ami mindeddig elrettentett minden külső agresszort.

Kína szocialista ország. A politikai hatalom a munkások, a parasztok, a dolgozó értelmiség kezében van. A Kínai Kommunista Párt a marxizmus–leninizmust alkalmazza a sajátos kínai viszonyok között. Kínai sajátosságú szocializmust építünk – ez *Mao Zedong* és *Deng Xiaoping* tanításának a lényege. Ma ez a sajátosság jelenik meg a gazdaságpolitikában. A népi állam határozza meg a népgazdaság fejlődésének fő arányait, köztulajdonban vannak a stratégia ágazatok. Ugyanakkor a gazdaságban a piac törvényei érvényesülnek, és szabadon működik a magántulajdon.

– Munkatársunktól

Merre tartanak a cseh kommunisták?

Október 1-jén Prágában fontos tanácskozásra került sor Csehés Morvaország Kommunista Pártjának Központi Bizottsága ülésezett. Az ülésre szinte az egész cseh közvélemény odafigyelt, és nem véletlenül. Jövőre választások lesznek Csehországban is. A jelenleg kormányzó szociáldemokrata pártot megrázta Stanislav Gross eddigi miniszterelnök botránysorozata, s nem tett jót az sem, hogy a szomszédos Németországban Schröder SPD-je nem tudta megnyerni a választást. Ebben a helyzetben a cseh szociáldemokraták csak úgy tudnák megőrizni a hatalmukat, ha koalícióra lépnek a kommunistákkal. Azokkal a kommunistákkal, akikkel eddig nem voltak hajlandók semmilyen együttműködésre.

Miroslav Grebenícek eddigi és Vojtech Filip új pártelnök

A polgári sajtó hírei szerint a szociáldemokraták – bármenynyire is szorult helyzetben vannak – megkérik az árát ennek a lehetséges együttműködésnek. „Megreformált” kommunista pártot szeretnének, olyat, amely elutasítja a szocialista Csehszlovákia örökségét. Olyat, amely a „sztálinizmus elleni harc” ürügyén szakít a kommunista mozgalommal. Olyat, amely bírálja ugyan a kapitalizmust, de nem törekszik osztályharcra. A szociáldemokraták nemcsak megkérik az árát, de ennek elérése érdekében folyamatos politikai és lélektani nyomásnak teszik ki a kommunistákat.

A cseh kommunisták között évek óta vita van a párt számos stratégiai kérdéséről. Ez nem cseh sajátosság, hiszen minden kommunista pártnak szembe kell nézni az alapkérdéssel: mit lehet elérni a tőkés viszonyok között? A párt 18,5 százalékkal a harmadik legerősebb párt, mégsem képes lényeges szociális változásokat kiharcolni, amelyeket a szimpatizánsok, a szavazók elvárnának a párttól. A tagságban is erős a sürgetés, időnként pedig a csalódottság is. A párt eddigi elnöke, az 58 éves *Miroslav Grebenícek* vélhetően ebbe a nyomásba és a belső csatározásokba fáradt bele, ezért szeptember közepén bejelentette lemondását, amit a Központi Bizottság most szombaton el is fogadott.

Hogyan tovább? A KB elnökké választotta az ötven éves *Vojtech Filip* jogászt, a párt egyik alelnökét. A kiadott közlemény szerint a KB áttekintette a párt helyzetét a 2006. évi választások előtt, és megerősítette, hogy továbbra is a párt VI. kongresszusának irányvonalán haladnak.

A *Lidovky* cseh lapnak adott interjúban az új elnök óvatosan válaszolt arra a kérdésre, hogy a cseh kommunisták együtt fognak-e működni a szociáldemokratákkal: „Támogatunk minden törvényjavaslatot, akárki is tegye, ha az összhangban van a mi programunkkal. Nem közelítünk senkihez sem, nem kérünk senkitől semmit.”

Ez rövid távon mindenképpen azt jelenti, hogy a kommunista frakció szavazataival a szociáldemokrata kormány túlélheti a jelenlegi időszakot. A választási együttműködés lehetőségét firtató kérdésekre Filip következetesen azt válaszolja: „még korai erről beszélni”.

A szociáldemokraták nyomása folytatódik. A szociáldemokrata *Jirí Paroubek* cseh miniszterelnök a kommunisták döntése kapcsán azonnal kijelentette: „A lényeg nem a személyekben van, hanem az egész politikában. Az új elnök, Vojtech Filip ezt nem akarja megváltoztatni.”

A polgári sajtó a cseh kommunisták tényleges „megújulását” a párt egyik alelnöke, a 44 éves *Jirí Dolejš* által tartja igazán megvalósíthatónak. Hogy mit jelent a polgári sajtó nyelvezetében a megújulás, jól tudjuk. Dolejš több ízben kijelentette, hogy szakítani kell a kommunista múlttal, a pártban „reformra” van szükség. A cseh kommunisták vezetéséhez közel álló körök szerint Dolejš elnökké választása nem a párt erősödéséhez, hanem szétéséséhez, a párt marxista arculatának feladásához vezetett volna.

K. M.

Tüntetések az iraki háború ellen

Szeptember 24-én hatalmas megmozdulások voltak az Egyesült Államokban és Nagy-Britanniában az egyre több áldozatot követelő iraki hadjárat ellen. Amerikai felmérések azt mutatják, hogy a lakosság 59 százalékának a véleménye szerint a középkeleti ország megszállása súlyos tévedés volt, a megkérdezettek 63 százaléka pedig a 140 000 katona hazahívását követeli. Bush elnök háborúja mostanáig közel 2000 amerikai életébe került.

Az iraki konfliktus kitörése, 2003 márciusa óta történt legnagyobb tüntetésen, *Washingtonban 150-200 000, San Franciscóban mintegy 180-200 000 személy* vett részt. A békét követelő tömeg transzparensein a New Orleans-i tragédiára is emlékeztetve *„háború helyett gátakat építsetek”* és „Bush-hurrikán az igazi katasztrófa” szövegek voltak. A tüntetők az amerikai fővárosban a Fehér Ház elé vonultak, majd a globalizációellenes megmozdulás résztvevőivel együtt a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank neoliberális pénzügyi politikáját bírálták.

Bush elnök vidéki útja, Cheney alelnök pedig kórházi ápolása miatt nem hallhatta a kormányzat politikáját támadó tömeg hangját. A megmozdulás hangulata a vietnami háború ellen, a hatvanas évek végén folytatott tüntetésekre emlékeztetett. Az ellentüntetés mintegy kétszáz (!) résztvevője sikertelenül próbálta megzavarni a békés felvonulást.

A washingtoni menet élén *Cindy Sheehan* haladt, akinek a fia 2004 áprilisában, a Sadr City-ben folytatott harcok során halt meg. A háborúellenes mozgalom jelképévé vált asszony más békeharcosokkal együtt augusztusban három héten át George Bush texasi farmja előtt tartott ülősztrájkot. A Fehér Háznál rendezett megmozdulás során Cindy Sheehant a rendőrség őrizetbe vette.

A londoni felvonuláson több tízezer személy, köztük az Irakban meghalt katonák hozzátartozói vettek részt. *Tony Benn* ismert angol békeharcos beszédében azt mondta, hogy „az iraki háború kizárólag az olajért folyik”. London főpolgármestere, *Ken Livingstone* üzenetet intézett a megmozdulás résztvevőihez. A „vörös Ken” szerint *„a háború és a megszállás nem vezethet sem a demokráciához, sem a békéhez Irakban”*. A főpolgármester hangsúlyozta azt is, hogy „az irakiak életét sokkal nehezebbé és veszélyesebbé tettük”.

Az ellenzéki politikai pártok a Blair-kormány iraki politikájának a megváltoztatását sürgetik. *A Liberális-Demokrata Párt és a Skót Nemzeti Párt* a közelmúltban tartott kongresszusainak a résztvevői a *brit alakulatok mielőbbi hazahozatalát* követelték. *Michael Howard,* az iraki háborúval korábban egyetértő konzervatívok vezetője a napokban azt tanácsolta a kormányfőnek, hogy *„vizsgálja felül megbukott iraki stratégiáját”*. A Bush politikáját kritikátlanul támogató Tony Blairről azonban lepattannak a bírálatok. A miniszterelnök a Munkáspárt kongresszusán kijelentette, hogy „addig maradunk Irakban, amíg feladatainkat el nem végezzük”.

A tüntetésekkel egy időben hozta nyilvánosságra a *Human Right Watch* (HRW) tekintélyes amerikai emberjogi szervezet az USA-hadsereg tagjainak a „terrorizmus ellen folytatott harcban” a foglyokkal szemben elkövetett kegyetlenségeivel foglalkozó jelentését. A washingtoni adminisztrációnak azonban nem sikerült meggyőző választ adnia a civil szervezetnek arra a megállapítására, hogy a *katonák rendszeresen megsértik az emberi jogokat.* A Pentagon azt próbálja elhitetni a közvéleménynyel, hogy Afganisztánban, Irakban és a guantanamói táborban elkövetett kínzások egyedi esetek és a felsőbb parancsnokság tudta nélkül történtek. A bagdadi Abu Garib börtönben Lynndie England által megkínzott fogoly képe bejárta a világsajtót. A feletteseiről hallgató, szadista katonanő „példás” büntetést kapott: egy amerikai hadbíróság háromévi börtönre ítélte.

A párizsi *Le Monde* azt írta, hogy „a rabokkal szembeni kegyetlenséggel az USA-nak egyre kevesebb esélye van háborúi megnyerésére”. A lakosság szemében „a foglyok mártírokká válnak, és mindegyik helyére tíz új harcos lép”.

Lengyel Ákos

Jobbra át Lengyelországban

A szeptember 25-én tartott lengyel választások eredménye a jobboldali pártok győzelmét jelző papírformát hozta. A konzervatív, a katolikus egyházhoz kötődő Jog és Igazság Pártja (PiS) a szociális kérdések meglovagolásával fejhosszal győzött a liberális gazdaságpolitikát hirdető Polgári Platformmal (PO) szemben. A volt kormánypárt, a korrupciós botrányokban hitelét vesztett, szociáldemokrata jellegű Demokratikus Baloldali Szövetség (SLD) a negyedik helyen végzett, de 11,4 százalékos eredménye meghaladta az előjelzéseket. A részvételi arány negyvenszázalékos volt, ami a politikai elit kudarcát jelenti.

A lengyel parlament, a szejm harmadik legerősebb csoportja, az Andrzej Lepper bokszoló által alapított EU-ellenes *Önvédelem Párt.* A nacionalista szélsőjobbot pedig az antiszemita és euroszkeptikus *Családok Ligája* képviseli, amelytől sok vallásos szavazó átpártolt a PiS-hez. A várakozások ellenére talpon maradt a korábban a kommunisták útitársaként, később az SLD koalíciós partnereként is szereplő *Néppárt*. Nem érte el viszont az ötszázalékos küszöböt a Baloldali Szövetségből kivált Szociáldemokrata Párt és több más szervezet. A lengyel politikai mezőny sajátossága, hogy az SLD mellett nem jött létre a neoliberális átalakulást ellenző és valódi baloldali alternatívát jelentő párt.

Az egykori *Szolidaritás romjaiból alakult PiS és a PO képviselői már megkezdték a kormányalakításra vonatkozó tárgyalásaikat.* A két jobboldali párt programja és szavazóbázisa között azonban *jelentős különbségek* vannak. A Polgári Platform sikereit elsősorban a jobb gazdasági helyzetben lévő nyugati területeken, a nagy városokban, a fiatalok és a magasabb iskolai végzettséggel rendelkezők között érte el. A PiS viszont a baloldaltól elfordult szavazók, a szegényebb régiók és a falusi lakosság egy részének a támogatását élvezte. A Jog és Igazság a választási harcban kiállt a rendszerváltás áldozatai mellett, társadalmi igazságot és az erősekkel szemben a gyengék védelmét hirdette. A PO elsősorban a versenyképes gazdaságot követelő, türelmetlen gazdasági

Álcázás, baloldaliséggal

(Folytatás az 1. oldalról)

Nem kevésbé mond ellent az MSZP-sek baloldaliságának az a tény, hogy vezető figurái mindvégig megtagadták a kommunista szellemiségű Munkáspárttal való együttműködést. S hogy mi végre tették? Mert még a látszatát is igyekeztek elkerülni a valóságos baloldaliságnak. Elhatárolódásuk indokául a „szélsőséges” jelzőt akasztották az egyetlen baloldali pártra, mint olyan politikai tényezőre, mellyel a szocialisták – úgymond – nem tudnak, de nem is óhajtanak nézetazonosságot vállalni. Holott köztudott, hogy a politikai szélsőség a hatályos jogszabályoktól való otromba eltérést jelenti, mely a Munkáspártra nem jellemző. A Munkáspárt baloldali jellege csupán a hazai politikai palettán történő elhelyezkedés miként jét jelzi.

Azt pedig fölbecsülni sem lehet, hogy az MSZP-s álbaloldal – szegényekkel mit sem törődő – reprezentánsai első regnálásuk idejében privatizált 16 ezer milliárd forintnyi állami tulajdonú vagyontömegből hány milliárdot vindikáltak maguknak, bagó fizetség ellenében. Azt viszont tudjuk, hogy az eltékozolt állami rendeltetésű vagyonmennyiség ellenértékéből alig kétezer milliárd forint került az állami büdzsébe. A többi – az eredeti tőkefelhalmozás jegyében – a hússos fazék körül lebzselők magánérdekeltségébe vándorolt. A két összeg differenciája eklatánsan jelzi, hogy bizony lenne kiket elszámoltatni az „ebül szerzett” jószágaik után. Persze, ha egyáltalán lenne késztetése erre bármiféle hatalomnak.

S hogy miként foglalható össze a szocialistáktól idegen baloldaliság lényege?

A baloldaliság sajátos önértékű politikai kultúra és magatartás, mely a társadalmi igazságosság és elkötelezettség melletti szolidaritásban, az elnyomottak és kizsákmányoltak érdekében való következetes kiállásban gyökerezik.

Egyik oldala: a hagyományos baloldali értékek – a szociális igazságosság és társadalmi egyenlőség, a plebejus demokrácia, a dolgozói szolidaritás, a népek testvérisége, az egyén és a közösség szerves egysége, a világnézeti racionalizmus és vallási tolerancia – vállalása és képviselete.

Másik oldala: szembenézés a kor új kihívásaival, haladó szellemű válasz és megoldás keresése azokra; aktív részvétel a társadalmat feszítő problémák konkrét megoldásában.

Ezeknek az ismérveknek egyedül a Munkáspárt van birtokában. Baloldali eszmeiség függvényében csak és kizárólag ez a párt képes munkálkodni, s a nemzeti szerencsétlenséggel felérő rendszerváltás veszteseinek élethelyzetén javítani. Ehhez azonban parlamenti párttá válására lenne szükség.

Dr. Südi Bertalan

Falusi emberek érdekvédelme

Hazánkban jelenleg a lakosság még mindig jelentékeny hányada, mintegy kétszázezer ember él a földművelésből, és mintegy 125-re tehető a ma is működő régi típusú, szocialista jellegű termelőszövetkezetek száma.

Ezek az üzemek azonban nehezen állják a sarat a piaci viszonyok farkastörvényei közepette, ahogyan a gyakran elavult eszközökkel felszerelt egyéni gazdálkodók is komoly megélhetési-létfenntartási nehézségekkel küszködnek, szélmalomharcot vívva az utóbbi években betelepült áruházláncokkal. Ráadásul a rendszerváltás óta alakult különféle gazdaszervezetek csupán a jobboldali pártok szavazóbázisát erősíteni hivatott fórumok-nak és nem érdekképviseleti orgánumnak tekinthetőek. Kivétel ez alól az 1998 tájékán megszűnt Agrárszövetség, amelynek eltűnése a közéletből komoly űrt hagyott maga után.

Holott lenne arra lehetőség, hogy a termelőszövetkezetek vagy az újonnan létrejövő falusi civil fórumok a szakszervezetekhez hasonló jogosítványokat kapjanak (még akkor is, ha ezek a jogok elég szűkreszabottak), illetve arra, hogy az állam többféle támogatással segítse működésüket. A lehetőségek körét csak tovább bővíti, hogy az Európai Unióban számos politikus lobbizik az eltérő adottságú régiók támogatásáért. Ennek keretében hazánk mint EU-tag többféle anyagi forrás igénylésére és felhasználására is jogosult, amely pénzügyi eszközök nem csak kistérségek felzárkóztatására és munkahelyek létesítésére, hanem kisebb-nagyobb agrárszervezetek, érdekképviseleti fórumok felállítására vagy fenntartására (ezáltal a honi mezőgazdaság pozícióinak erősítésére) is kiválóan alkalmasak lennének. Átpolitizált hazai közéletünkben azonban ettől még igen messze vagyunk.

B. Deák András

Kampányfelhangok

Most bezzeg megtalálnak – mondta Bodnár Ferenc, régi ismerősöm, a miskolci gyorson, amikor arról beszélgettünk: kinek mit higgyünk el, mely politikai pártnak, az ország ügyeiről. „Hozzám szólnak, nekem bizonyítanak, meg akarnak győzni.” Miről is? Hogy a másik kormány jobban csinálta volna? Hogy már az egeket veri az adósság, hogy nem látunk a nyomorúságtól, hogy nem ér véget a körbetartozás.

– Most kiabálják nekem, harsányan, hogy ég a ház? Bezzeg amikor a vagyont osztogatták, akkor rám nem gondoltak. A másfél-két millió munkahely nem miattam szűnt meg. Nem én vágtam haza az iparágakat, az autóbuszgyártást, a műszeripart, a rádió-, a tévégyártást, a könnyűipart, a konfekcióüzemeket. Nem beszélve a cukorgyárakról, a tejfeldolgozókról, a bányákról, a kohóművekről… Nekem legfeljebb a gyalázat jutott, mert „kiszolgáltam” a négy évtizedes szocializmust…

– *Bűnösnek érezted magad?*

– Semmiben. Az országot mi építettük fel, mi „éheztük meg”, mi teremtettünk gyáripart, fejlett mezőgazdaságot. Amiből lehetett kárpótolni, privatizálni, külföldi tőkét behívni! Nekem mondják el, hogyan kellene csinálni? Van hozzá elég értelmes szakember? Van hozzá koncepció? Van elképzelés? Hangzatos szavak, szólamok, üres frázisok, indulatok gerjesztése – az van! Amióta elszólta valaki magát: „minél rosszabb az országnak, annál jobb nekünk”, azóta nekem beszélhetnek!

– *Le kell zárni bizonyos múltat, a jelen gondjait helyettünk nem oldják meg.*

– Hogy zárjam le, amikor tőlem idegen, gazdagságban dúskáló paraziták gyűjtik a vagyont? Elhihetem a nemzeti konzultációt, amikor tömegek aláírással tiltakoztak, amikor emberek vonultak a Parlament elég és mondták az akaratukat, más véleményüket? És semmibe vették őket? Azoknak higgyek, akik álnok módon a szabadságról papoltak, és tíz- meg tízezreknek húzták ki a párnát a fejük alól, fejük fölül a fedelet? A hajléktalanok, munkanélküliek egyre többen vannak, egy-egy valamirevaló tanfolyam ára két-háromszázezer forint. Lakás nem jut a fiataloknak, mit higgyek el a választási kampányszövegből?

– *Pedig időnként mondanak hasznos dolgokat is…*

– Ígéretek ígéretek hátán, és hogyan figyeljünk arra, amit mondanak?

– Nézzük csak az adót. Kényszerű áldozat a közösség oltárán. Persze, ebből fedezik az állam működését, az intézményeket, kiadásokat. A Horn-kormány alatt 100 forintnyi bérből 21 forintot, az Orbán-kormány alatt 26 forintot, a Gyurcsány-kormány alatt 21 forintot kellett fizetni! És további könnyítések várhatók.

– *Könnyítések, annak akinek lesz miből. Olvashattad, Szegeden a koldusokat megbírságolják, harmincezer forintra! Jó, mi? Azt, akinek semmije sincs. Vagy talán a nyugdíjából fizesse ki?*

– Jól mondod. Nyugdíj. Most emelni kívánják, elkészült öt esztendőre a kormány programjában az a bizonyos 8 lépés. Öt év alatt 130 milliárdot áldoznak e célra! De tudod, ki éri azt meg? Előbb meghal, mint a postás érkezik. Orbán meg álnok módon azt ajánlgatja, hogy 40 év munkaviszony után a nők mehessenek el nyugdíjba, s adják át a helyüket a fiataloknak.

– Igen? A pályakezdő 70–100 ezer forintos alapfizetésre? Utánaszámolsz, mire elég? Lakás, gáz, villany, közlekedés, ruházat, élelem? Csak azt mondhatom, nem érdemes ígérgetni. A számok ugyan nem nálunk vannak, nincs statisztikai mérésünk, amiből hozzávetőlegesen tudnánk, mi a helyzet.

– *Mondjuk, az igaz, az egyik párt ilyet mond, a másik meg olyat…*

– Közben meg, hogy ne unatkozzunk, mocskolják egymást. Mivel is? Az Apró-féle vagyon, a Gyurcsány-cégek, a Tokaji Kereskedő Ház, a belvárosi lakás, már az egész ország unja a korrupcióval teli vádaskodást. És mivé lesz a hírhedett Kulcsár-ügy, mivé az igazságszolgáltatás? Annyi a baj ebben az országban, hogy azt egy négyéves programmal nem lehet elintézni. Többre meg nincs idő. Mert amit valaki kigondol, azt a következő nem fejezi be. Újat kezd helyette, máshol. Emlékezz a „Nemzeti-gödörre”, meg az új Nemzeti Színházra! Még ha akadna is valami épkézláb ötlet, annak sincs elegendő kifutása.

– *De nem azt mondod, hogy nem érdemes véleményt mondani?*

– Persze, hogy érdemes. Kell is. Legalább tudják meg, mit gondolnak róluk a kétkezi emberek. Nézd, nekem az üzemben lehet szavam, a főnököknek is megmondom a magamét. Mert olyan helyzetben vagyok, a szakmám kincset ér. Olyan tudok, amivel nélkülözhetetlen a személyem. Nos, valami ilyen kellene társadalmi méretekben. Ami miatt a „népet nem lehet leváltani”. Így kénytelenek lennének az igazat mondani nekik, még a kampányban is.

– *Figyelj, van egy mondás: üres kincstárnak bolond a királya.*

– Az igaz, de kincstárból, ha mindig lopják a közvagyont, mit lehet csinálni? És neked azt mondják, majd valamikor boldogulsz. Tudod, ki hiszi el az ígéreteket?

– *Márpedig a kampányban minden bedobnak, megosztják az embereket nemzeti szólamokkal, vallásos alapon, kirekesztéssel, kisajátítják a nemzeti zászlót. És egyre durvább lesz a hang. Őszintén kérdezem, kinek van erre szüksége? Arról nem is szólva, amit az egyik elkezd, a másik aligha folytatja. Ékes példája, egyben figyelmeztetője a megosztottságnak…*

Idáig jutottunk ama miskolci vonaton, Bodnár Ferivel a beszélgetésben. S nem mondanám, hogy okosabbak voltunk, mint induláskor…

Mártonfy Mihály

A TÉNYEK NYELVÉN

Tovább nőtt a munkanélküliség

A regisztrált munkanélküliek száma 303 ezerre emelkedett a június–augusztusi időszakban. A munkanélküliek száma 56 ezerrel több, mint az előző év azonos időszakában. A 2005. júliusi munkanélküliségi ráta pedig 7,1 százalék volt, míg az egy évvel korábbi 5,9 százalék.

Minden ötödik munkanélküli a 15–24 éves korosztályból kerül ki. Az e korcsoportot jellemző munkanélküliségi ráta 19,7 százalék volt augusztusban, szemben az előző évi 16,3 százalékkal a munkanélküliek 46,6 százaléka egy éve vagy annál régebben állástalan.

A munkanélküliség átlagos időtartama 16 hónap.

A 460 mandátum eloszlása
(zárójelben a 2001. évi eredmények):

Jog és Igazság	152	(44)	Lengyel Családok Ligája	33	(38)
Polgári Platform	133	(65)	Néppárt	27	(42)
Önvédelem	57	(53)	Német kisebbség	2	(2)
Baloldali Szövetség	56	(216)			

elitet képviseli, és kevésbé érzékeny a társadalmi egyenlőtlenséggel, konfliktusokkal szemben. A PO „liberalizmusát” megkérdőjelezi, hogy képviselői az Európai Parlamentben nem a liberális, hanem a néppárti frakcióhoz csatlakoztak.

A Polgári Platform tizenöt százalékos egységes adókulcsot javasol, amit a PiS a gazdagokat támogató rendszernek tart. Az 56 éves két ikertestvér, *Lech és Jaroslav Kaczynski által irányított Jog és Igazság* viszont 2009-től 18 valamint 28 százalékos társasági illetve személyi jövedelemadót vezetne be. A PiS ellenzi az abortuszt, a kegyes halált, a melegek házasságát és visszaállítaná a halálbüntetést. A szavazók megnyerése érdekében a Polgári Platform a „józan ész” pártja szerepét játszotta el, a kényes társadalmi kérdéseket pedig igyekezett elkerülni.

A két párt között *nincs lényeges eltérés a külpolitikai célokban, a prioritást az angolszász orientáció és az USA-val való kapcsolatok bővítése jelenti.* A lengyel katonákat továbbra is Irakban akarják tartani, és támogatják Ukrajna EU-hoz történő közeledését. Az Európai Unió alkotmánytervezetével szemben a Lengyelországnak nagyobb befolyást jelentő *„nizzai szerződést”* részesítik előnyben. Az új kormány azonban nem fordíthat hátat sem Berlinnek, sem Párizsnak és foglalkoznia kell az utóbbi időben feszültté vált lengyel–orosz kapcsolatokkal is. Varsó számára komoly figyelmeztetést jelent a közelmúltban aláírt, a Baltitenger alatt húzódó és Lengyelországot elkerülő gázvezeték építésére vonatkozó orosz–német megállapodás.

A belpolitikai kibontakozást befolyásolja az *október 9-én tartandó elnökválasztás* eredménye is. A PiS taktikai okokból az eredetileg kiszemelt Jaroslaw Kaczynski helyett a súlytalan *Kazimierz Marczinkiewitz* közgazdászt javasolta miniszterelnöknek. A „gesztussal”, a párt segíteni akarja a varsói polgármester, *Lech Kaczynski* államfővé való megválasztását, akinek a fő ellenfele a PO elnöke, a 48 éves *Donald Dusk.* A legesélyesebb jelölt az SLD által támogatott *Wlodzimierz Cimoszewicz* volt miniszterelnök volt, aki a személye ellen folytatott lejárató kampány miatt a küzdelemből visszalépett. Dusk győzelme esetén valószínűsíthető, hogy a kormányfői székbe az egyik Kaczynski testvér fog beülni.

A közel negyvenmilliós Lengyelország *legnagyobb problémája a tizennyolc százalékos munkanélküliség kezelése.* Az SDL kormányzása alatt a munkanélküliek száma mintegy egymillióval növekedett. A megszorító gazdaságpolitika miatt megrekedt a belső fogyasztás, és a GDP csak 2,8 százalékkal növekedett a múlt évben. A költségvetési deficit a GDP 6,8, az államháztartás hiánya pedig 53 százalékos. A londoni *The Economist* szerint a korrupció, a lassan fejlődő infrastruktúra, a bürokratikus ügyintézés és a bonyolult adórendszer miatt a külföldi beruházók előnyben részesítik a szomszédos balti államokat és Szlovákiát.

Lengyelországban már megkezdődött a hatalmi pozíciókért folytatott alkudozás, de a választási ígéretek betartására egyelőre nagyon távolinak tűnik.

Bence Dániel

MINDENKI VALLJON SZÍNT!

Thürmer Gyula beszéde a Központi Bizottság ülésén

Kedves Elvtársak!

„A munkásosztály ereje a szervezet. Tömegeket felölelő szervezet nélkül a proletariátus semmi. A megszervezett proletariátus minden." Ezek Lenin szavai. Lenin szavai, amelyeket annak idején, a szocializmusban megtanultunk, de nem igazán láttuk gyakorlati jelentőségüket.

Ébredő munkásság

Ma látjuk és értjük. Magyarországon most legalább kétmillió ember vallhatja magáról, hogy munkás. Munkás, de még nem osztály, még nem szervezett erő. Még hiányzik belőlük a harcos osztálytudat, de munkások.

Ez a munkásság kezdi felismerni, hogy nincs tőkéje, lassanként vagyona sem marad, mert eladósította a házát, a kocsiját, gyakorta a jövőjét is. Ez a munkásság ismeri fel, hogy nem ő irányít, hanem őt irányítják. Az ő helye és az ő gyerekének helye a szegények között van. Ez a munkásság érzi meg a saját bőrén, hogy a megtermelt javakból neki kevesebb jut, mint a bankárnak, a nagyvállalkozónak, a milliárdosoknak.

Ez a munkásság ma még nem fenyegeti a tőkét. Ez a munkásság ma még eltűri a megaláztatást a külföldi tőkésektől. Eltűri a kizsákmányolást, eltűri a kisemmizést. Sőt, ez a munkásság ma még felül a tőkés propagandának, elhiszi, amit a tőkés televízió, a tőkés média sugall neki.

A tőke eddig váltogatta a pártokat a kormányban, hol az egyik, hol a másik. Az MSZP mindig alkalmas volt arra, hogy a felszínen elcsitítsa az indulatokat. Egy kicsit osztogasson, a társadalom egy részét megvegye, éppen azért, hogy az igazi osztályérdekek, az igazi munkásindulat ne kerüljön felszínre. Az MSZP ma nem tudja ezt a feladatát ellátni. Nincs hazai termelés, nincs elég adóbevétel, nincs miből osztogatni. Az MSZP ebbe akár bele is bukhat.

A Munkáspárt támogatottsága júliusban 0,7 százalék, szeptemberben 2 százalék

A munkásság ebben a helyzetben találkozik velünk. Tudja rólunk, hogy nincs hatalmunk. De tudja azt is, hogy tizenhat éve következetesen ugyanazt mondjuk. Tudja rólunk, hogy tavaly őmellé is álltunk, az ő javát is szolgáltuk, amikor azt követeltük, hogy ne adják el a kórházakat. Most, először a tizenhat év alatt hajlandó lenne ránk, a Munkáspártra szavazni. A Tárki felmérése szerint júliusban az összes megkérdezett 0,7 százaléka szavazott volna ránk, most, szeptemberben 2 százaléka. De vajon ezt teszi-e jövő tavasszal? Vajon erőt ad-e a Munkáspártnak, hogy az erőt adjon neki, és elindítsa fejlődését azon az úton, amelyen a munkásokból munkásosztály, a tömegből szervezett erő lesz. Nos, elvtársaim, erről szól az utóbbi hónapok története. Erről és semmi másról!

Európa-szerte támadás a kommunisták ellen

Erről szól a történet másutt is Európa-szerte. Éppen ma a

cseh kommunisták vezetése is ülésezik. A kérdés lényegében ugyanaz, mint nálunk. Együtt mennek-e a szocialistákkal vagy sem? A tőke rájött Csehországban arra, hogy a cseh kommunisták erősek. 2002-ben 18,5 százalékot értek el, a harmadik legnagyobb a párt a parlamentben. Jövőre újra választások lesznek. Az ottani szocialisták botrányból botrányba keverednek. Veszíthetnek jövőre és helyükre a kommunisták jöhetnek. A tőke ezt akarja megakadályozni. Ezért akarja megszelídíteni a cseh kommunista pártot. Nem kell a szembenállás a szocialistákkal, együtt kell velük működni, a jobboldal hatalomra jutása ellen. Ezt mondják azok, akik ma arra akarják rábírni a pártot, hogy adja fel ragaszkodását a szocializmushoz. Ha a párt változtat a kommunista jellegén, a tőke befogadja, és jövőre kormánypárt lehet. Sajnos, a cseh kommunisták között is akadnak olyanok, akik tizenöt éve várnak nem arra, hogy szolgálhassák a munkást, hanem, hogy élvezhessék a képviselői fizetést és kocsit.

Németországban a tőke rájött arra, hogy a volt NDK elégedetlen lakosai nem kérnek sem a konzervatívokból, sem a szociáldemokratákból. Rájött arra is, hogy Schröder nem tudja teljesíteni klasszikus funkcióját, nem tud osztogatni. Nincs miből! A hazai termelés Németországból is elmegy a Távol-Keletre. Németország nem tud Abramovics-féle szupergazdagokat magához vonzani, akik az adójukkal eltartják az államot.

A tőke lefegyverezte a fasisztákat, a kommunistákat pedig megszelídítette. Segített nekik ebben az, hogy a német PDS soha sem vallotta magát kommunistának, csak baloldali szocialistáknak. A tőke azonban így is gyűlölte őket. Mára megváltozott a helyzet. A tőke úgy döntött: ha a PDS végleg szakít mindennel, ami kommunista, jöhet a klubba, befogadjuk. A PDS vezetése vevő volt erre. A PDS-ből Linkspartei, Baloldali Párt lett. Az egykori NDK-s pártot végleg megszabadították mindentől, ami a szocializmusra emlékeztetett. Nem harcoltak a kapitalizmus ellen, hanem bírálták a kapitalizmust, és ez nem ugyanaz. Most a választáson nem támadták a szociáldemokratákat, csak inkább Schröder kancellárt.

Európában a tőke általános támadást indított a kommunisták ellen. Az Európai Unióban a tőke felszámolja a szociális vívmányokat. Mi áll e mögött? Az európai kapitalizmus válsága. Az a tény, hogy az európai tőke az amerikaiakkal nem képes versenyezni minőségben, a kínaiakkal árban. A kettős nyomás alatt az európai tőke arra kényszerül, hogy mindenütt csökkentse a kiadásait. Ezt fejezte ki a liberális politika. Szinte mindenütt 65 évre emelték a nyugdíjkorhatárt. Már nem napi nyolc órát kell dolgozni, hanem sokkal többet, és a hétvége is veszélyben van. Magánkézbe veszik a kórházakat, a közszférát. Emelik az áfát, növelik a munkanélküliséget. Egyedül a gazdag Németországban ötmillió ember van munka nélkül.

Ki állhat ellent a tőke nyomásának? Ki szervezheti harcra ebben a helyzetben az elégedetlen munkásokat, dolgozókat? A tőke ezért akarja megtisztítani Nyugat-Európát is a kommunistáktól.

Közép-Európában a tőke 1990–91-ben felszámolta a szocialista rendszert, szétzúzta a kommunista pártokat. Ez történt Magyarországon is. A kommunista pártok rendkívül meggyengültek, de nem szűntek meg. Ennek bizonyítéka, hogy a Munkáspárt, a mi kommunista pártunk is él. Ezek a kisebb-nagyobb pártok eddig nem okoztak a tőkének túl nagy fejfájást, mert nem zavarták a tőke előretörését. Nem tudták megakadályozni sem a privatizációt, sem az országok csatlakozását a NATO-hoz vagy az EU-hoz. Nem tudták maguk mellé állítani és osztályharcra szervezni a dolgozó tömegeket sem. Mindez igaz a Munkáspártra, de igaz az olyan pártokra is, amelyek bent voltak a parlamentben.

A helyzet azonban most változik. Kelet-Közép-Európa a végtelenségig csalódott. Tízmilliók helyzete romlott tizenöt év alatt. Ebben a helyzetben a kommunisták helyzete változik. Csehországban is, Romániában is, Németországban is, Magyarországon is. Már nem megtűrt, a múltból itt maradott figurái vagyunk a közéletnek, hanem fontos szereplők, akik képesek milliók érdekeit megfogalmazni és képviselni, akik képesek az elégedetlen tömeget osztállyá, tudatos erővé szervezni. A tőke ezt nem akarja, sem itt, sem másutt.

Van esélyünk jó eredményre

Ha eljutunk a választásokig, ha lesz elegendő jelöltünk, a Munkáspárt jobb eredményt érhet el, mint bármikor az előző években. Ha nem jutunk el a választásokig, ha nem lesz elegendő jelöltünk, rosszabb eredményt érhetünk el, mint bármikor.

Milyen ma a Munkáspárt helyzete? Mi minden parlamenti párt számára osztályellenség vagyunk. Mi a tőkés Fidesszel és a tőkés MSZP-vel szemben egyaránt a tőke ellen harcolunk. Ezért gyűlölnek bennünket, ezért nem engedtek be tizenöt évig a parlamentbe, és ezért nem akarják, hogy a parlamentbe kerüljünk.

Az MSZP számára nem csak osztályellenség vagyunk, hanem választási konkurencia is. Aki ránk szavaz, az nem szavaz az MSZP-re. Az MSZP ezért akar bennünket megsemmisíteni. Ha nem leszünk vagy kevés jelöltünk lesz, az MSZP elviheti a szavazatainkat. A Munkáspárt eddig is konkurencia volt az MSZP számára, de eddig nem volt ennyire kiélezett a helyzet. A munkásság most kezd kijózanodni, most kezdi megérteni, hogy mindenki becsapta őket tizenöt évig, és most kezd más után nézni.

Az MSZP ezért „öltözött vörösbe". Tudják, hogy ez a mi

színünk, mégsem restellték átvenni. Mert tudják, hogy ez jelent valamit. Mert tudják, hogy az embereknek ma szimpatikus a vörös, rokonszenves az, amit mi, a Munkáspárt mondunk és hirdetünk. A szocik vöröse nem igazi vörös, legfeljebb turbósított rózsaszín. Mégis sokakat megtéveszthet. A Munkáspárt új neve most segíthet igazán az eligazodásban.

A Fidesz is azt látja bennünk, hogy mi következetesen küzdünk a tőke ellen. A Fidesznek azonban nem érdeke, hogy mi ne induljunk a választásokon. Mi sohasem fogjuk támogatni a Fideszt, de az a szavazat, ami hozzánk jön, az nem megy a szocialistákhoz. Ezt tudják ők is, tudjuk mi is.

Pártszavazás: a józan, kommunista többség győzelme

Az elmúlt hónapokban pártunk életében jelentős változások mentek végbe. Pártunk 21. Kommunista Kongresszusán szembenéztünk a pártot fenyegető veszélyekkel, és kimondtuk: képesek vagyunk leküzdeni a válságot, képesek vagyunk megmenteni a kommunista pártot, és képesek vagyunk indítani a pártot a választásokon.

Örömmel jelentem a Központi Bizottságnak, hogy az augusztusban elindított pártszavazás a végéhez közeledik.

A máig beérkezett információk azt jelzik, hogy a párttagság többségéhez eljutottunk, de a pártszavazást még nem fejeztük be. El kell jutni oda is, ahova eddig nem sikerült, másrészt minden alapszervezet szavazólapjait szabályosan el kell juttatni az ellenőrző-bizottsághoz.

Az információk jelzik azt is, hogy a párttagok túlnyomó többsége egyetért a névváltoztatással, egy kisebb hányad ellenzi, és egy elenyésző kisebbség bojkottálta a pártszavazást.

A pártszavazás is jelezte, hogy a párt szervezeteinek döntő hányadában van cselekvési egység is, azaz egy irányban dolgoznak, jelölteket állítanak a választásra, pénzt gyűjtenek, tervezik a kopogtatócédula-gyűjtést.

Az eddigi eredmények ismeretében elmondhatjuk, hogy a pártellenzék nem tudta a maga javára fordítani a pártszavazást. A bojkott ugyanazokban a szervezetekben történt, ahol a vezetés makacsul az ellenzék oldalán tartja a szervezetet.

A pártszavazás a Munkáspárt, a Központi Bizottság marxista–leninista kommunista többségének győzelme, a párt józan erőinek győzelme.

A párttagok túlnyomó többsége kommunista pártot akar, nem csupán nevében, de tartalmában is. A tagság többsége megértette, hogy szavazatával eldönti azt is, hogy a KB és a párt többségét támogatja, vagy a Vajnai-féle pártellenzéket.

Ha kommunista vagyok, akkor harcolok a tőkés ellen, akkor is, ha fideszes ruhában van, akkor is, ha MSZP-s ruhában. Vajnai és társai a Fidesz ellen akarnak harcolni, az ugyanolyan tőkés MSZP-t legfeljebb csak bírálgatni.

Ha kommunista vagyok, betartom a párt határozatait. Én és sok ezren betartjuk a párt többségi határozatait, akár tetszik, akár nem. Vajnai és társai frakciót szerveztek és szerveznek.

Kinek segített a bojkott?

Megyéink többségében rendben és fegyelmezetten zajlott le a pártszavazás. Évek óta először jutottunk el lényegében egy időben minden párttagunkhoz. Amit nem sikerült elérni a tagkönyvcsere idején, azt elértük most. Ettől a párt erősebb, a tagjai pedig tudatosabbak lesznek. Köszönet a budapesti és a megyei vezetéseknek. Vannak azonban egyértelmű kivételek.

Baranya megye feloszlatott, de illegálisan tevékenykedő megyei elnöksége bojkottot hirdetett a pártszavazás ellen. Úgy gondolják, hogy nekik joguk van ítélkezni a 21. Kommunista Kongresszus és a Központi Bizottság döntései felett. Úgy gondolják, hogy ők néhányan okosabbak, mint a Központi Bizottság, sőt a párt. Akármit is akar azonban az illegális vezetés, Baranyában is voltak kommunisták, akik a tilalom ellenére a kommunista névre szavaztak.

Somogy megye elnöksége ugyancsak nemet mondott a pártszavazásra. Tisztességtelen módon kihasználják párttagjaink tájékozatlanságát. Sok helyütt nem olvassák A Szabadságot, a megyei vezetők azt mesélnek be a párttagoknak, amit akarnak, és amit nem szégyellnek.

Heves megyében nem sikerült teljes bojkottot csinálni, de azokon a területeken, ahol a megyei vezetés befolyása maradéktalanul érvényesül, a tagság többsége nemmel szavazott. A gyöngyösi párttagság nagyobb része azonban kommunista pártot akart, kész jelöltet állítani és pénzt is gyűjteni. Recsken minden tag megszavazta a kommunista nevet, kivéve a KB ottani tagját.

A bojkotthoz néhány terület csatlakozott csupán. Kazincbarcikán tízen igennel szavaztak, kilencen nemmel, 41 fő nem vett részt a szavazáson. Dunaújváros 47 párttagja közül 8 igen, 1 érvénytelen és 30 nem szavazat volt.

Bács megyében a megyei vezetésnek sikerült manipulálnia a tagságot. Nagy arányban szavaztak a kommunista név ellen. Bácsban volt megyei kibővített ülés. Megmutatkozott, hogy a megyei vezetés makacsul, szinte minden kérdésben szemben áll a Központi Bizottsággal, de aktivistáink egyre növekvő része érti, nemcsak azt, hogy így nem lehet választásra menni, hanem azt is, hogy a megyei vezetés rossz úton jár, amikor háborúzik a KB-val.

Zala megyében sikerült előrelépni. A pártszavazás lezajlott. A helyi szervek és az országos vezetés között helyre állt a kapcsolat. A helyi elvtársak vállalták, hogy képviselőjelölteket állítanak és lépnek a pénzgyűjtésben is.

Valljon szint mindenki!

A Vajnai–Fratanolo-féle pártellenzék nem szüntette be a tevékenységét, sőt a nyár folyamán létrehozták az úgynevezett „kongresszusi előkészítő bizott- ságot". Gondolom, nincs vita arról, hogy egy ilyen szervezet minden tekintetben sérti a Munkáspárt normáit. Ez a szerveződés nyilvános dokumentumaiban a párt jelenlegi vezetésének leváltására, a párt politikájának megváltoztatására szólít fel.

A pártellenzék megtámadhatja a pártszavazás eredmé-

nyét. Úgy, ahogyan ezt a márciusi KB-határozattal tették. Nem kell megijednünk, az ügy kezelhető. A névbejegyzés esetleges elhúzódása nem veszélyezteti a Munkáspárt választási indulását.

A Munkáspártot komolyan fenyegető veszély a bíróság esetleges elmarasztaló ítélete. Ha Vajnait a bíróság visszahelyezné a pártba és a vezetésbe, a párt apparátusa, vezetése, tagsága jelentős nyomásnak lenne kitéve. Ennek a helyzetnek a megoldására nem látok más lehetőséget, mint a pártkongresszus összehívását. Ez azonban

már nem lehet 22. kongresszusa, csak a Kommunista Munkáspárt I. kongresszusa. Ha így hozná a sors, ezen a kongresszuson végleg meg kell szabadulni a párt marxista jellegét megváltoztatni akaró ellenzéki személyektől.

A Pártetikai Bizottságot múlt héten levélben is kértük, hogy győzze meg a pártellenzék vezetőit: vonják vissza a pert. A párt jövőjéről folytatott csatát a pártban kell megvívni és nem a polgári bíróságon. Kértük a Pártetikai Bizottságot arra is, hogy szólítsa fel a konkrét érintetteket az úgynevezett „kongresszusi előkészítő bizottság” azonnali feloszlatására. Javasoltuk a Pártetikai Bizottságnak, hogy a párt következő kongresszusáig ne tárgyaljon olyan kérdéseket, amelyek a pártban folyó jelenlegi politikai konfliktushoz kötődnek vagy abból erednek.

Helyes politikát választottunk, amikor a júniusi kongresszus után szervezeteinkben bátran szembenéztek az ellenzék helyi embereivel. Alapos vizsgálat után többeket kizárták a pártból. Ez a határozottság meglepte, elbizonytalanította az ellenzéket. Ugyanakkor most ez a folyamat lelassult és visszalépés is tapasztalható. A budapesti és a megyei vezetések felelőssége óriási. A pártellenzéket csak akkor tudjuk legyőzni és a pártot megvédeni, ha a tagjainknak tízszer, százszor, ezerszer elmagyarázzuk a helyzetet és a párt politikáját.

A jelöltállítás a választási munka alfája és omegája. A választás várhatóan áprilisban, esetleg májusban lesz. A jelöltállítás nem halasztható tovább semmilyen hivatkozással. November 12-én a KB ülést tart. Ide minden jelöltet meghívunk. Ha itt van, és aláírja a párttal való együttműködési megállapodást, akkor jelölt, ha nem, akkor nem jelölt.

A területi listákat javasoljuk októberben mindenütt jóváhagyni, és javasoljuk, hogy a KB novemberben döntsön a megyei listavezetőkről és az országos listákról. Decemberben véglegesen döntsünk a választási költségvetésről, annak ismeretében, hogy mennyi pénz érkezett be.

Kétirányú munkára van szükség. A párt minden szervezetében, ott is, ahol a KB többsége mellett állnak, fegyelmezett és szervezett munkára van szükség.

Az ellenzéki megyékben józan belátásra is szükség van. Most bizonyíthatják, hogy tényleg a párt javát akarják-e. Mit kell tenni? Állítsanak egyéni jelölteket. Fogadják el a megyei listát. Javaslom a KB-nak az alábbiakat: ha az ellenzéki megyék nem akadályozzák az országos lista és a pénzügyi terv elfogadását, a KB szavazza meg a listavezetőjüket, bárki is legyen az.

Szeretnék néhány kételyt eloszlatni. A párt mindenképpen képes indulni a választásokon, akár mit is tesz az ellenzék. Ugyanakkor tény: ha kevés jelöltünk van, ha nincs minden megyében területi listánk, az esélyeink csökkennek. Az a megye, amely nem indít egyéni jelöltet, szabotálja a megyei listát, nem velünk szúr ki, hanem az egész Munkáspárt ellen cselekszik, és ennek következtében az erkölcsi és politikai felelősség is az övé.

A párt indulása és eredményes részvétele fontos, nagyon fontos, de nem a legfontosabb. Ha megváltoztatnánk a szocialistákkal kapcsolatos elvi felfogásunkat, csak azért, hogy könnyebben indulhassunk, a párt halálos ítéletét írnánk alá. Ha visszaengednénk azokat, akik a szocialisták szószólói, tönkretennénk eddigi munkánkat. Ha nem lépünk fel egyes frakciózó tagjainkkal szemben, csak azért, mert sok kopogtatócédulát szokott hozni, a párt gerincét törjük meg. Választás lesz még, de Munkáspárt csak egy van. A párt túlélése mindennél fontosabb feladat. Ez pedig nem az állami támogatástól függ, hanem a párt elvi tisztaságától.

Most rajtunk áll, hogy képesek leszünk-e a munkásemberek akaratának szervezett erőt és formát adni. Képesek vagyunk-e valóra váltani Lenin szavait: „A megszervezett proletariátus minden.”

Kozári Józsefné dr., a Pártetikai Bizottság tagja: „A Szervezeti Szabályzatot mindenkinek be kell tartania. A pártellenzék a kisebbség véleményét akarja a többségre erőltetni.”

Kis János, Orosháza: „Igenis, a pártellenzéké lesz a felelősség, ha a Munkáspárt nem tudja kihasználni az esélyt, amit kínál a növekvő társadalmi elégedetlenség.”

Egyhangú döntés született – Egyhangú döntés született?

Tény, hogy az ülésen jelen levő 47 KB-tag a vita végén egyhangú döntéssel fogadta el a választási munkára, a jelölt- és listaállításra vonatkozó határozatot. Ilyen az utóbbi egy esztendőben nem igen történt.

A mostani döntésnél is itt voltak természetesen azok, akik a KB politikai többségét alkották, végig az előző hónapokban. Most itt voltak Borsod megye KB-tagjai. Részt vettek a Somogy megyeiek, köztük *Hász Mihály* megyei elnök is. Igennel voksoltak a jelen lévő Heves megyei KB-tagok, de nem volt itt *Tajcs Ferenc* elnök. Nem volt KB-tag Bács-Kiskun megyéből, távol tartotta magát *Balog Jánosné* megyei elnök is. Nem vett részt a Központi Bizottság ülésén egyetlenegy Baranya megyei KB-tag sem.

A határozatot tehát, amelynek célja, hogy lépjünk előre, teremtsünk tiszta képet a párthoz, a választásokhoz való viszonyban – a KB ténylegesen egyhangúlag szavazta meg, ám láthatók a valóságos töréspontok is. Ezért jogos a kérdőjel is. Az elkövetkező hetek mutatják meg, hogy a valóságban ki hajlandó tenni is a párt cselekvési egységének javításáért.

Szabóné Farók Éva, Gyöngyös: „Azt kérem, ne mocskoljuk egymást a Munkáspártban, dolgozzon mindenki.”

Gelb Zoltán, Pécs: „A párt többségével tartó pécsi kommunisták új szervezetet hoznak létre.”

A VÁLASZTÁSI MUNKÁRÓL

Részletek Vajda János alelnök beszédéből

Nem volt még olyan helyzetünk – talán csak 1990-ben –, hogy egyszerre küzdünk a párt létéért, s készülünk a választásra magára. A pártellenzék fellépése – bármennyire is próbálják ezt elfedni, tagadni – nagy károkat okozott a pártnak, hátráltatta a választási felkészülés minden elemét: a jelöltállítást, a pénzgyűjtést, elvette az időt és az energiát a múlt évre tervezett politikai akciók megvalósításától.

A jelöltállításban már minden magunknak szabott határidő régen lejárt. Hat-hét hónap múlva választások lesznek. (Az erre vonatkozó törvényi szabályok a választás napjaként 2006. április 9-ét vagy május 7-ét valószínűsítik.) A választás napja előtt hat héttel – s ez már február vége, március eleje is lehet – pedig már gyűjteni kell a kopogtatócédulákat.

A felkészülés mai helyzetében vannak pozitív és negatív dolgok egyaránt: Budapesten és 12 megyében már megvan a jelöltek közel 90 százaléka. További hét megyében, ahol nem dolgoztak vagy a vezetés politikailag szemben állt a KB-val, még csak kevesebb, mint 40 százalék ez az arány.

A jelöltek 18 százaléka 35 év alatti. Példás, hogy Győr-Sopronban a hét jelöltből öt 30 évnél fiatalabb, jelölteket állítottak a párt új generációjából Budapesten, Pest, Hajdú és Veszprém megyében is. A jelöltek derékhada, 46 százaléka az 50–60 év közötti korosztályból van, 28 százalékuk pedig 60 év feletti. Tiszteletreméltó, hogy ebben a nehéz helyzetben a párt idősebb generációjából sokan megértették, most ismét vállalni kell ezt a feladatot.

A megyei listaállítás feltétele ma még hiányzik vagy politikailag bizonytalan Baranyában, Bácsban, Hevesben, Somogyban, Vasban és Zalában. Nem adjuk fel azt a célunkat, hogy a Munkáspártnak legyen országos listája, valamennyi megyében listája, amelyre lehet szavazni, és azt sem, hogy a listák mögött elegendő egyéni jelölt álljon. A választást nem engedjük bojkottálni.

Ezért fontos, hogy a Központi Bizottság novemberi ülésén teremtsünk tiszta viszonyokat, s hozzuk előre a jelölt- és listaállítással kapcsolatos minden döntést.

Az év végére egymillió példányban elkészítjük a Munkáspárt rövid választási programját tartalmazó kiadványt, amelynek irányelveit a 21. Kommunista Kongresszus elfogadta. Ezt decembertől a kampány végéig minden formában terjeszthetjük. Készül a jelöltek, az aktivisták részére egy érvanyag gyűjtemény. Novembertől előkészítjük az egyéni jelölteket bemutató röplapokat. Megteremtjük a feltételeit a médiában, tévéreklámokban való minimálisan szükséges jelenlétünknek is. Anyagi lehetőségeink ugrásszerűen nem javulnak. Ezért a kampányban azokat az elemeket kell használnunk, amelyek beváltak a népszavazási küzdelem, az EP-választások során: utcai megjelenés, utcai sajtótájékoztató, kisgyűlések. Intenzíven és tudatosan fel kell használnunk a helyi médiumokat.

A kampányban építhetünk mostani útválasztásunk, a kommunista névváltoztatás üzenetére. Esélyeinket csak akkor tudjuk kihasználni, ha ott leszünk a választáson, ezért minden energiát erre kell koncentrálnunk.

A Központi Bizottság határozata az országgyűlési képviselő-választás időszerű feladatairól

A Központi Bizottság 2004. szeptember 18-án, majd 2005 januárjában hozott döntéseket a Munkáspárt választási felkészüléséről. A választási munkát a pártellenzék szervezett fellépése minden területen – így a jelöltállításban és a pénzgyűjtésben is – jelentősen hátráltatta.

A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy fél évvel a választások előtt hozzuk előre a jelöltállítással kapcsolatos valamennyi döntést, teremtsünk egyértelmű viszonyokat:

– *váljon világossá, kik vállalják egyértelműen a párt többségi politikája alapján az egyéni képviselő-jelöltséget,*

– *illetve, hogy mely megyék hajlandóak a párt önálló indulásához listát állítani.*

Mindezek érdekében a Központi Bizottság az alábbiak szerint határoz:

Az egyéni országgyűlési képviselőjelöltek kapjanak meghívást a KB 2005. november 12-ei ülésére. Ez alkalommal kerüljön sor *megállapodás aláírására* a Munkáspárt és a jelölt között. Csak az számít a párt hivatalos jelöltjének, aki ezt a kötelmet vállalja.

A Központi Bizottság ugyancsak a *2005. november 12-ei* ülésén dönt a megyei listavezetők személyéről és az országos lista első 25 helyéről.

A Központi Bizottság ezért felkéri a megyei elnökségeket, illetve a budapesti elnökséget, hogy *2005. október 28-ig* döntsenek a megyei, budapesti lista személyi összetételéről, illetőleg *október 20-ig tegyenek javaslatot* az országos lista tagjára. (A Központi Bizottság Baranya megyében erre a feladatra a választókerületi elnökökből álló testületet kéri fel.)

A Központi Bizottság úgy határoz, hogy mindazokon a helyeken, ahol 2005. november 12-ig nem állítanak egyéni képviselőjelöltet, illetve megyei listát, *ennek jogát a KB a saját hatáskörébe vonja.*

Budapest, 2005. október 1.

Ha drágább a gáz, drágul a kenyér is!

A kormány november elsejétől átlagosan 19 százalékkal felemeli az ipari gáz árát. A kormány azt mondja, hogy mindez a lakosságot nem érinti, mivel a lakossági gáz árát nem emelik. Eddig a szocialista dajkamese, de mi is az igazság?

A vesztes megint a lakosság!

● Ha a termelővállalatok többet fizetnek a gázért, akkor ezt az emelkedést kifizettetik az emberekkel. A pékek máris jelezték, hogy 10-15 százalékkal emelik áraikat.

● Ha a magyar pékek nem vészelik át az áremelést, bezárhat háromszáz sütöde, a külföldi tej, a külföldi hús után jön a külföldi kenyér.

● Csőd fenyegeti a kisebb építőipari vállalkozásokat. A drágább gázzal együtt drágább lesz majd a tégla, a cserép és a cement is.

● A gázáremelés mindennek az árára kihat, magyarán, tovább nő az infláció.

● A kormány hiába ígér kompenzációt az önkormányzati iskolák, kórházak számára, ez a pénz nincs meg. Az önkormányzatok pedig nem képesek több terhet elviselni.

● Ha a kormány ellensúlyozni kíván bármit is a lakosság számára, a költségvetésből kell költeni. Az államkasszában már ma sincs pénz, a kormány újabb hiteleket vesz fel, amit velünk fog visszafizettetni.

Tiltakozunk!
Felszólítunk mindenkit:
ne engedjük a gázáremelést!
Védjük meg kenyerünket!
Védjük meg utolsó forintjainkat!

Add tovább! Tudja meg mindenki! Cselekedjünk közösen!

Ha egyetértesz velünk, hívd a Munkáspártot (telefon: 334-27-21)!

Munkáspárt

Szórakozás munkával

Szeptember 30-ára az Elemany Erzsébet Segítő Központ meghirdette a II. Erzsébet gulyásfőző versenyt Isaszegen. Pécelen a Munkáspárt tagjai úgy döntöttek, hogy beneveznek Munkáspárt néven. Ez jó szórakozás, de egyben munka is lesz. Népszerűsítjük a Munkáspártot ezen a versenyen is. Az ott szerzett tapasztalatokat is hasznosíthatjuk a 2006-os választásokon. Meghívtuk a Pest megyei 4. választókerület képviselőjelöltjét, a körzethez tartozó települések párttagjait. Sajnos Jakócs Gábor képviselőjelölt külföldön tartózkodott, így nem lehetett jelen.

A meghívottak közül Árvai János jelent meg a rendezvényen. A Munkáspárt Pest megyei elnökségétől pedig jelen volt Mendel Lajos elnök és Nagy Sándor elnökségi tag is. A versenyre 14 csapat nevezett be. Tűzgyújtástól a zsűrizésig és az ételek fogyasztása közben és utána is jó hangulat volt.

A zsűri nehéz helyzetbe került, hogy a jobbnál jobb főztök közül választani tudjon. Bölcs döntést hozott, mindenki nyert. Úgy érzem, érdemes volt benevezni. A mi csoportunk köszönheti ezt Fenyvesi László, főszakácsunknak is, aki marhalábszárból finom gulyást készített.

Varga Ferenc titkár
Pécel

Mit ér egy fiatal, ha diplomás?

Néhány héttel ezelőtt egy mondhatni szenzációs tanulmány jelent meg az egyik legismertebb hazai napilapban. A szóban forgó elemzés arról számolt be, hogy Magyarországon egy egyetemi vagy főiskolai diplomás jóval nagyobb bérnövekedésre számíthat, mint az Egyesült Államokban: míg a tengerentúlon 86, addig hazánkban 110 százalékkal is emelkedhetnek az oklevéllel rendelkező fiatalok jövedelmi mutatói, tehát nyugodtan mondhatnánk, hogy a felsőfokú végzettségűeknek áll a zászló. Igen ám, csakhogy szarvashiba lenne hazánkat – pedig manapság ez a divat – Amerikához vagy Nyugat-Európához hasonlítani. Az USA gazdasági viszonyai (s így a bérek alakulása is) a hazaitól teljesen eltérőek. Országunkban a multik és egyéb óriáscégek kényük-kedvük szerint bárhányszor sorvaszthatnak el vagy éleszthetnek fel szakmákat, bármikor bárkit (a piaci viszonyra hivatkozva) elbocsáthatnak vagy többször is átképeztethetnek. Kiszolgáltatott világunkban így csak a mennyiségi szemléletű tömegképzés, a létbizonytalanság na meg az újra és újra fellángoló reménysugár jelzik a pályakezdők hasztalan útkeresését.

D. A.
Budapest

A businessman

Könyvet vegyenek!!!
Gyurcsány-könyvet!!!

„Baloldali kapitalizmus”

Elképesztő, amit a köztelevízió egyik vasárnapi Napkelte műsorában hallottunk. Kóka miniszter – riporterrel beszélgetés közben – azt a képtelenséget fecsegte az éterbe, miszerint a regnáló szocliberál kormány nagy erénye, hogy „baloldali kapitalizmust” valósított meg az országban.

Állítása annak a szocialista politikusnak a blöffölésével cseng egybe, aki rablókapitalista viszonyok közepette „humanizálható kapitalizmusról” papolt nekünk anno. Közös bennük az, hogy mindkettő kitaláció és ellentmond a valóság tényeinek.

Éppen ezért, ha módomban állna, megkérdezném a hatalom letéteményeseit, mi végre merik politikusnak képzelni vagy mondani magukat a politika elemi ismerete nélkül? Következésképp miért igyekeznek holmi „dajkamesékkel” félrevezetni az állampolgárok tömegeit? Ha még nem tudnák, felnőtt már ez a nép. Nem a süketnél süketebb szövegelésektől vált nagykorúvá, hanem az utóbbi tizenöt esztendőben szerzett keserű tapasztalatai következtében.

Netán azt feltételezik, hogy ebben az országban csupa gügyék, gyengeelméjűek élnek, akik bármilyen badarságokat elhisznek?

Javaslom Kóka úrnak és a hasonló képtelenségek kiagyalására hajlamos társainak, ne restelljék az angol királyi akadémia által a második évezred legnagyobb hatású gondolkodójának minősített Marx Károly: Das Capital című művét tanulmányozni. Általa mind az ismeretelméletét, mind a természetrajzát megismerhetik az elembertelenítő kapitalizmusnak. E zseniális műből megérthetik azt is, hogy kapitalizmusuk miért nem lehet sem baloldali, sem humanizálható társadalmi-gazdasági alakulat.

E termelési módnak csak és kizárólag az emberek minél intenzívebb kizsigerelése, a tőke urai által kisajátítandó értéktöbblet termelése az egyetlen célja. S mivel a kizsákmányolás hozzátartozik a tőkés gazdaság működéséhez, egyetemes érvénye van. Ez azt jelenti, hogy a földkerekség bármely szegmenségben kerül hatalmi helyzetbe, a munkavállaló (alias proletár) elkerülhetetlenül bérrabszolgává válik. Ezért kíséri közröhej a kormánytagok esélyegyenlőségről szajkózott nagy ívű dumáit.

A rendszerváltás kiokoskodásának idején a szocialisták persze nem tőkés állapotokat helyeztek kilátásba. Demokratikus szocializmus, szociális piacgazdaság megvalósításával áltatták a jobb sorsra vágyakozókat. Kétszínűségüket jelzi, hogy amikor első alkalommal kormányra kerültek, maguk mellé vették politikai biztosnak az SZDSZ-t, nehogy az ígéreteik teljesítésére kényszerüljenek.

A magyar népre telepített keserű valóságnak tulajdoníthatóan aztán sikerült meghiúsítaniuk mindazt, amit a rendszerváltás előtt kötelezettségként kinyilvánítottak. S hogy ki a felelős mindezért? A rendszerváltás óta különféle gazdasági és politikai tisztségekben funkcionáló prominensek tehetnek róla. Leginkább azok, akik a magyar nép verítéke árán képződött állami tulajdon tetemes hányadát olyan jelszóval juttatták „ebek harmincadjára”, hogy „az állami tulajdon nem működtethető hatásosan”. Milliárdokra rúgó vagyonbázisaik birtokában utóbb „baloldali” és „humanizálható” kapitalizmusról áradoznak nekünk. Köztünk olyanoknak, akiktől még a megélhetés alapjául szolgáló munkát is elvették.

S. B.

Októberi teendők a házikertben

Három fontos feladat hárul a kiskerttulajdonosokra. Akinek van szőlője, az a szüreti munkák szakszerű elvégzésére helyezi most a hangsúlyt, akinek nincs, az pedig az őszi növényvédelmi feladatok időben és megfelelő minőségben történő elvégzésére. A harmadik feladatként az őszi telepítések pontos és szakszerű végrehajtását kell megemlíteni, a lombhullató fák és a bogyósgyümölcsűek, valamint a díszcserjék tervbe vett ültetése esetén. Az örökzöldek telepítése néhány kivétellel tavasszal esedékes.

A szüretelés időpontját úgy válasszuk meg, hogy a kékszőlőknél a teljes érettségi állapot legyen a jellemző, mert ekkor nyerhetjük a fajtára jellemző legfinomabb nedűt. Ugyanez vonatkozik az illatos szőlőfajtákra is. Túlérettség esetén egyik sem őrzi meg a reá jellemző illatot, aromát s ízharmóniát. Bármilyen szőlőt szüreteljünk is azonban, a penészes, rothadt szemeket távolítsuk el a fürtből s csak tiszta, étkezésre is alkalmas bogyókból nyerjünk mustot. A kékszőlők, valamint az illatos szőlők átdarálásának kezdetén tegyünk a kádba l dkg borként hektoliterenként s azt jól keverjük el a cefrével. Ezáltal elejét veszszük a különféle vad élesztőgombák és más mikroorganizmusok elszaporodásának s az aromaanyagok oxidálódásának is. Ugyancsak a darálás kezdetével adagoljuk a fajélesztőt a gyorsabb elszaporodásuk céljából illetőleg az erjedési folyamatok rövidebb időtartamra való csökkentése céljából. Ezáltal kevesebb illatanyag és szesz távozik el, vagyis finomabb bort nyerhetünk. Amennyiben szükségessé válik a cukorfok növelése, úgy a mustban, illetve murciban oldott cukrot az erjedési folyamat utolsó negyedében adagoljuk, mert a magas cukortartalom akadályozhatja az erjedést. A vörösborokat fakádban és héjon erjesszük, a felszínen lévő bogyóhéjak napi többszöri alákeverésével, a bennük lévő színanyag jobb kinyerése és az esetleges penészesedés meggátlása céljából. Fejezzük be a héjonerjesztést, ha már az úgynevezett törkölykalap alámerült, illetőleg a kóstolással nem érezhető édes íz. Ezt kövesse a préselés és az új bornak frissen kénezett hordóba való betöltése. Erjedési űrt itt már nem kell hagyni, csupán csak a mustgázok eltávozását segíthetjük elő l00 literenként egy-két literes űr biztosítása révén. A dugót ez esetben vastagabb felével tesszük rá az akona-nyílásra, majd pedig, ha már nem gázosodik a bor, hektóliterenként egy dkg borként feloldunk az adott borral s feltöltés után ledugaszoljuk a hordót. Az illatos szőlőfajtákat legalább 7-8 órán át érdemes ugyancsak héjon erjeszteni.

Cs. Nagy László

RECEPT

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintesé.

MEGHATÁROZÁSOK: 1. Föld alatti várbörtön – Sárréti „cukros” falu. **2.** Hordó űrtaltalmának mérésére szolgáló alkalmatosság. **3.** Zára horvát neve. **4.** Juttat. **5.** „…, …, … és …, (a burzsujnak sohasem elég” (Vörös Csepel). **6.** A Munkáspárt ciprusi testvérszervezete. **7.** Pára! **8. József Attila Szabados dalából idézünk; az első sor** – román terepjárómárka. **9.** Német város a Saale partján. **10.** Bőven árasztó. **11.** A szélein lágy! **12.** Valaminek a lakossága. **13.** Alkalmilag literátori tevékenységet folytató. **14.** Ami utunkban van, népiesen. **15.** Sárgás nemesfémet tartalmazó ásvány. **16.** Irodalomtörténet-írásunk úttörője (Péter). **17.** Egyiptomi földisten. **18.** A belsejébe csünget. **19.** A Dunáéval egy a hangja! **20**. Rádiórendező (Sándor). **21.** Forma. **22.** Telly Savalas egyik szerepe. **23.** A Solaris írója (Stanislaw). **24.** Milyen, régiesen. **25.** Oroz. **26.** Beállított testtartás. **27.** A germánium vegyjele. **28.** …az idegen; rejtvénylap – **Az idézet második, befejező sora. 29.** Gerely eleje! **30**. Szikes és mocsaras helyeken élő, rövid csőrű madár. **31.** Lagzi. **32.** Algériai kikötőváros. **33.** Bányában a jövesztés megkönnyítésére keskeny hézagot vág. **34.** ÜF. **35.** …Vasziljevna Obrazcova; orosz operaéekes. **36.** A Jupiter egyik holdja. **37.** A pusztítás egyiptomi istene, Ozirisz gyilkosa – belga üdülőváros. **38.** Mens …in corpore sano; ép testben legyen ép a lélek. **39.** Puha, nyújtható bőrfajta. **40**. Belülről hirtelen kivesz. **41.** Tarol. **42.** Egykori francia váltópénz. **43.** Előforduló. **44.** A szülők egyike. **45.** …fratres; imádkozzatok testvéreim. **46.** Dísz a kakas fején. **47.** Az Osztrák Szabadságpárt német nevének rövidítése. **48.** Szobrászmunka. **49.** Buddhista templomtípus. **50**. Nomen est …; a név intő jel. **51.** … Regia; Székesfehérvár. **52.** Antiguával együtt államot alkot a Karib-tengerben. **53.** Fémkorong, amelyből érme készül. **54.** A Tanácsköztársaság vezetője (Béla, 1896–1939). **55.** Műkedvelő. **56.** Tág, visszafelé. **57.** …ovo; eleve. **58.** Dalmát sziget, ide menekült IV. Béla a tatárok elől (mai neve: Trogir). **59.** Ennivaló – Fenő. **60**. Induló… (Majakovszkij). **61.** A bükköny rokona. **62.** A bárium vegyjele. **63.** Lon …; kambodzsai diktátor volt. **64.** … Palme; néhai svéd kormányfő. **65.** Lop-…; kínai tó. **66.** Nagy robajjal reped a tó jege. **67.** Az egyik kéz. **68.** … Tognazzi; kedves emlékű olasz színész. **69.** Mókuslakás. **70**. … Zeppelin; egykori angol rockegyüttes. **71.** Szolgáltatásért fizetett összeg. **72.** … Farrow; amerikai színésznő. **73.** Menyasszony. **74.** Tollbóbita. **75.** Tömegtájékoztatási eszközt hallgat. **76.** Ijedni kezd! **77.** Kambodzsa és Japán gépkocsijele. **78.** Granda …; egykori spanyol hajóhad. **79.** Megbízott, röv.

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: *Szegény ember akkor lop, ha éhes, akkor se lop, de hát nagyon éhes.*

Nyertesek: Tóth Ferenc *(Jobbágy),* Dénes Imre Ferenc *(Budapest),* Mészáros Istvánné *(Eger).*

E heti feladványunk helyes megfejtését 2005. október 17-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.)

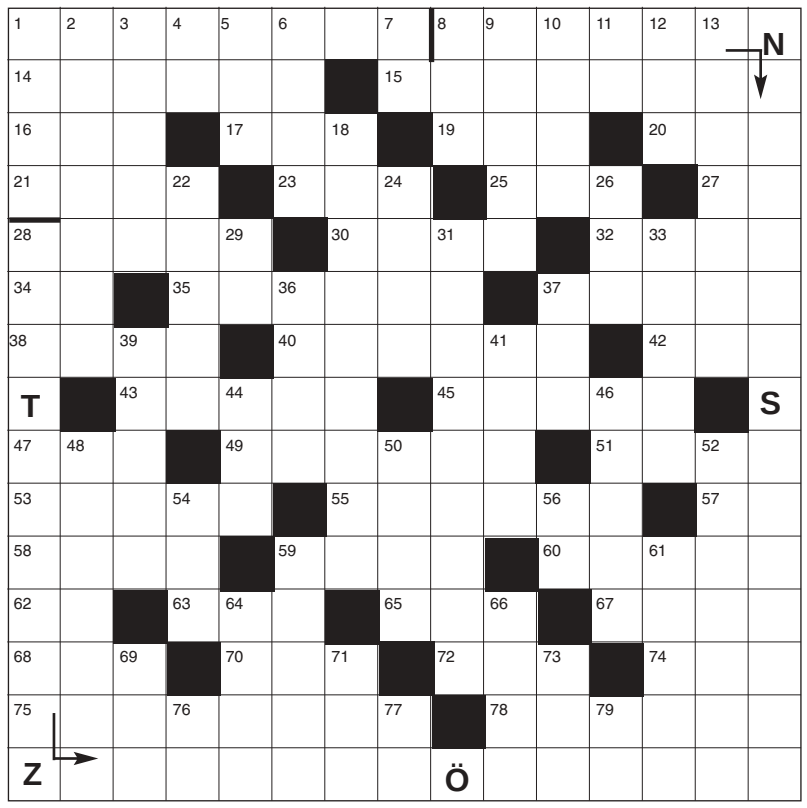

Fiatalok és a társkeresés

Rohanó, feszített tempójú világunkban egyre nagyobb problémát jelent az emberi kapcsolatok, különösen a párkapcsolatok hiánya, illetve az ismerkedés nehézsége. Sőt, ma már közhelynek számítanak olyan fogalmak, mint a népességfogyás, a házasságkötések számának csökkenése vagy a válások gyakorisága.

Mivel magyarázható mindez? Egyfelől tény, hogy különösen az utóbbi tíz esztendőben radikálisabb szerkezet- és szemlélet váltás ment végbe a tizen- és huszonéves fiatalok életpályájában és mentalitásában: ezért van az, hogy a szellemi munkaerőpiac növekvő elvárásai és a karriervágy miatt sok ifjú tehetség kénytelen az élet diktálta követelményeknek megfelelően sokat tanulni vagy keményen dolgozni. Ilyen életmód mellett a tartós kapcsolat – főleg a bizonytalan jövőkép miatt – háttérbe szorul. De legalább ekkora gondot jelent a fiatalok számára az egymással szemben támasztott igények irreális mivolta. Manapság már szinte íratlan szabály, hogy a partnernek illendő mesebeli királylánynak vagy fehér lovon száguldó szőke hercegnek lennie, ha szeretne jó eséllyel pályázni leendő házastársa bizalmára. Az emberi értékek és érzelmek itt nem számítanak, elsősorban inkább a divat, a külsőségek, egy-egy médiasztár vagy szappanopera hős viselkedésének majmolása a szempont ismerkedések alkalmával. A média valamelyest próbál a problémán látszólag segíteni, például a stresszoldó jógák reklámozásával vagy az SMS-en történő randizások népszerűsítésével. Ezek azonban üzleti fogásnak minősülő porhintések: az ismerkedési nehézségek áthidalásához az emberek közötti előítéletek megszűnésére, érzelemközpontú szemléletváltásra lenne szükség.

Soha nem késő...

B. Deák András

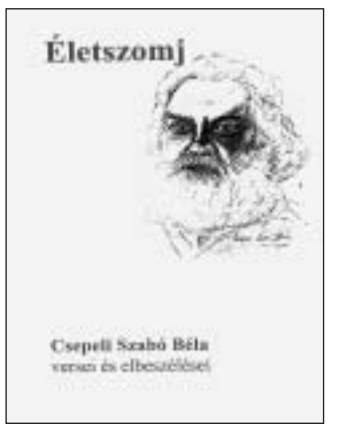

CSEPELI SZABÓ BÉLA

Karmazsin ég

A mi álmunk
nem rózsaszín,
könnyen illanó felhő,
de fény a hegyek ormain,
s roppant gyümölcsös erdő.
A mi álmunk:
karmazsin ég.
Beláthatatlan tenger,
határtalan csillag-vidék
gyönyörű emberekkel.
A mi álmunk
kínban fogant
nagy, forradalmi álom,
villámokkal szívünkra varrt
Új Föld a láthatáron.
A mi álmunk
a Föld Fiát
jóvá s szabaddá tenni,
s a gyilkos háborúk korát
örökre eltemetni.
A mi álmunk
az értelem
s a munka gazdag tája,
de nem az önzés féktelen
falánk anarchiája, –
A mi álmunk
nem csak kövek
remek mozaikképe
de érző emberi szívek
igaz testvérisége.
A mi álmunk
a szerelem
szépségében ölt testet,
s mélyén az élet végtelen
szomja, mámora reszket.
A mi álmunkban benne él
a bor s kenyér
csodája,
s mi százszor szentebb
bárminél
az emberség világa!

Hirdessen
A Szabadság
hetilapban!

Többszöri megjelentetésnél kedvezményt adunk.
Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia
Telefon: 313-5420

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az
»OBSERVER«
BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre
1 példány ***A Szabadság*** bemutatószámot!* ☐

Megrendelem ***A Szabadság*** ..... példányát**
– havi előfizetéssel (460 Ft/hó) ☐
– negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév) ☐
– féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév) ☐
– éves előfizetéssel (5520 Ft/év) ☐

Név: . . . . . .
Cím: . . . . . .

* A bemutatószám megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)!
** Az előfizetéses megrendelést a hírlapkézbesítőnél, a Magyar Posta hírlap-ügyfélszolgálati irodáin, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.

KÖZEPES A FOKHAGYMATERMÉS

Egyéni gazdálkodók mindennapjai

Idén a fokhagyma olyan termést adott, amire tíz éve nem volt példa, ugyanis nyáron a jó földekről hektáronként tíz mázsát szedhettek a termelők. A mezőgazdasági kimutatásokból az is megtudható, hogy a túlságosan sok eső, a földeken álló víz a burgonyának, kukoricának és egyéb őszi növényeknek nem okozott nagy kárt, van belőlük elég a piacokon, tehát a vásárlók bőségesen vihetik. Arra voltunk kíváncsiak, hogy Csongrád és Bács-Kiskun megyében a fokhagyma és más növények terméséről, valamint az értékesítési lehetőségekről, a mezőgazdaság jelenlegi helyzetéről a gazdáknak mi a véleménye.

Makótól 15 kilométerre található Klárafalva. A falu központjában az egyik ház előtti talicskára fokhagymacsomókat raktak, s ezt látva megálltam. A gazda észrevett, nyitotta az ajtót, s bemutatkozás után *Benák Lajos* őstermelő hellyel kínált a kétszoba-összkomfortos otthonában, ahol beszélgettünk.

– Mióta termeszt fokhagymát?

– Több mint ötven éve mezőgazdasággal foglalkozom. A Szegedi Közlekedési Vállalatnál vagyonőrként dolgoztam, s közben műveltem az anyám földjét, amely már a saját tulajdonom. A cégtől nyugdíjba mentem, havonta 44 ezer forintot kapok, nagyon kevés, a rezsire alig futja. Így 67 évesen arra kényszerülök, hogy amit csak tudok, kihozzak a földből. Háromszáz négyszögölön tavaszi, a másik háromszázon őszi fokhagymát termesztek. A rapszodikus idő miatt közepes volt az idei termés, a víz nagy kárt okozott. Júniusban három mázsa 350 kiló őszi fokhagymát szedtem fel, a kisebb méretű tavasziból júliusban két és fél mázsát takarítottam be.

– Mit csinál a terméssel?

– Egy részét eladtam Szegeden, a Mars téri piacon. Kéthetente a vejem ötezer forintért kocsival visz el. Erre legtöbbször ráfizetek, mert a piac nagyon gyenge, nincs az embereknek pénze. A tavaszi fokhagyma kilóját 240 forintért, az őszit 300-ért kínálom, de alig veszik. Pedig van vele elég munka, nemrég a feleségemmel együtt fél kilónként csomóztuk. A hidegkamrában 150 kilót tárolok, talán a disznóvágásokhoz vesznek valamennyit, ami marad, jó lesz jövőre magnak. Háromszáz négyszögölön krumplit is termesztek, az idén 15-16 mázsa lett belőle. Olcsón adom, de az sem kell. Jó lenne, ha legalább a felét elvinnék, mert nem tudok mit kezdeni vele. Ha nem lesznek vevők, odaadom a disznóknak. Nézze, a ház mögötti ólban hatot hizlalok. Ebből a kis nyugdíjból nehezen tudunk kijönni, nem telik arra, hogy a boltban kolbászt, szalonnát, sütni való húst vegyünk. Három disznót megtartok magunknak és a négy lányomnak, családjuknak, a másik hármat eladom a Picknek. Az egyik gyerek nemrég hozott haza kolbászt, amit valamelyik szegedi áruházban vett. Dicsekedett vele, hogy kilója mindössze ötszáz forintba került. Megkóstoltuk, aztán félretoltam, s mondtam a lánynak, hogy nem véletlenül hizlalok disznót, mert amit csinálok belőle, annak sokkal jobb íze van.

***

Bács-Kiskun megyében, Kecskeméttől 55 kilométerre a Duna partján található Solt. Az 52-es út mellett a határban a sarat dagasztva odamentem egy férfihez. Bemutatkozás után megkérdeztem *Lóki Gábor* 52 éves őstermelőt, hogy milyen munkát végez éppen.

– Reggel csemegekukoricát, zellert szedtem, nemrég kezdtem hozzá a céklarépának. Igyekezni kell, mert a hat hektár nagy terület, s ilyenkor már azt szeretem, ha a termés a tárolókba kerül.

– Hat hektáron gazdálkodik?

– Ehhez tegyen hozzá még tizet. Az apám 1993-ban a helyi Rákóczi-téesztől visszavette a földjét, s azóta 16 hektáron termesztek takarmányárpát, takarmánybúzát, kukoricát, fűszerpaprikát, vöröshagymát, őszi fokhagymát, dinnyét. Júniusban szedtük fel a családommal a fokhagymát a 600 négyszögölről, aminek jókora részén megállt a víz. Az idei nyolc mázsa termés közepesnek mondható. Tavaly ezen a 24-26 aranykoronás földemen tizenkét mázsa termett. Most belülről jó a fokhagyma, de a sok víztől barnás a héja. Vöröshagymából is rossz volt az idei termés, mert a peronoszpóra elvitte a javát. Száz forintért adom kilóját. Az egy hektáron termesztett fűszerpaprikám nagy része a vízállás miatt visszament a földbe. Ami maradt, darálóval saját magam őrlöm, s kilóját 1600 forintért adom.

– Kiknek?

– A kecskeméti piacra viszem a termést, mert sok gazdatársammal együtt erre kényszerülök, ugyanis üldöznek bennünket. A solti önkormányzat képviselői, akik közül többen fő vállalkozásban zöldségesek, butikosok, határozatot hoztak, hogy a termelők közterületen nem árusíthatnak, s így megakadályozták, hogy tőlünk vásároljanak, csakis az ő termékeiket vigyék. Augusztusban az 52-es út mellett magánterületen kínáltam dinnyét, őrölt paprikát, fokhagymát, fehérpaprikát. A közterület-felügyelő feljelentett, s a jegyző kiküldte a határozatot, miszerint az árusítás miatt ötezer forintra megbüntettek. A környéken Dunaegyházán, Hartán és máshol is lehet a termelőknek árulni közterületen, de Solton erre nincs lehetőségünk.

– A kecskeméti piacon veszik a termését?

– Igen. A fokhagyma kilóját 500 forintért adom, sokan kérnek belőle. A kukoricának is nagy piaca van Kecskeméten. Az idén 1500 mázsa kukoricám lett, új górét kellett építeni, hogy elférjen, mert régóta nem volt ilyen jó termés. A tanyán 76 disznót hizlalok, a kukorica egy részét odaadom a malacoknak, anyadisznónak, ami marad, viszem a piacra. Megrendelik tőlem a vevők, rendszeresen kérnek 8-10 mázsát. Kecskemétre érdemes járni, nehéz megélni Solton, mert minden leépült.

– Hogyan?

– Azelőtt itt a Kossuth, a Szikra és a Rákóczi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet működött. Nem szűntek meg, de társulásokká alakultak, s alig üzemelnek, szinte csak vegetálnak. És egyébként sincs munkalehetőség. Egy cég maradt, az ATEV fehérjefeldolgozó üzem, ahol 14 évig géplakatosként három műszakban dolgoztam. Főként ipari zsírt exportáltunk német piperefeldolgozó cégeknek. Azelőtt 130-an dolgoztunk a feldolgozóban, de negyven embert elküldtek, mert modernizáltak, gépesítettek, s ezért kevesebb munkaerőre van szükségük.

***

Lóki Gábor keményen fogalmazott a solti önkormányzat határozatáról. Az őstermelő véleménye szerint a testület tagjai közül többen fő vállalkozásban zöldségesek, butikosok, s döntésükkel azért akadályozták meg a termelők közterületen való árusítását, hogy a képviselők saját termékeit vegyék a vásárlók. Az állítás súlyos, ezért szükségesnek tartottam *Gál József,* Solt polgármestere ezzel kapcsolatos kommentárját, hogy a feltevés mennyiben felel meg a valóságnak.

– Egyrészt a solti képviselőtestületben egyetlenegy zöldséges vagy élelmiszerüzletet működtető vállalkozó sincs – mondta a polgármester. – Másrészt a településünkön van piac, ahol a gazdáknak lehet árusítani és a saját telkükön belül is kínálhatják termékeiket. Úgyhogy az önkormányzat nem megy neki az őstermelőknek, békén hagyjuk a gazdákat. A Közútkezelő Kht. nem járul hozzá az út menti árusításhoz, s ezzel kapcsolatban az ÁNTSZ-nek is voltak kifogásai. Egyébként az önkormányzatnak figyelembe kell vennie azoknak a vállalkozóknak az érdekeit is, akik az út mellett, tehát közterületen üzletet tartanak fent, s a működtetésért fizetik az iparűzési adót. Jogosan tiltakoznának, ha az üzletük előtti területet őstermelők foglalnák el, s ott árusítanának. A Solton tevékenykedő négyszáz őstermelő ezt megérti, mindössze egy-két gazda kifogásolja az intézkedést.

– Lóki Gábor egyik kijelentésével kapcsolatban kérdezem, hogy Solton az állást kereső emberek valóban nem tudnak elhelyezkedni?

– A több mint hétezer lakosú településünkön az álláshelyzet nem rózsás, de nem is aggasztó. A fehérjefeldolgozó üzemen kívül el lehet helyezkedni az Agrikon Rt-nél, faipari, építőipari vállalkozásoknál.

***

Nem feladatunk a döntőbíráskodás, különösen kívülről felelőtlenség lenne Lóki Gábor őstermelő kijelentésére vagy a solti képviselő-testület határozatára voksolni. Mindenesetre figyelmet érdemel a gazda állítása, miszerint Dunaegyházán, Hartán és a környéken másutt is az őstermelők a közterületen árusíthatnak. Ezeken a településeken is vannak vállalkozók, akik az út mellett működtetik üzleteiket, zöldségeket is kínálnak, s nem zavarja őket, ha területükre telepszenek portékáikkal az őstermelők.

Igen, de ezekben a kisebb falvakban nincs piac, tehát megengedik a közterületen levő konkurenciaharcot. Solton viszont van piac, ahol lehet árusítani. Egyébként is a négyszáz solti őstermelő az önkormányzat határozatát tudomásul vette.

Tarnai László

Esztergomba látogatott a Munkáspárt elnöke

Nagy várakozás előzte meg Esztergomban Thürmer Gyula pártelnök látogatását szeptember 28-án. Előadása bevezetéseként elmondta, hogy többször járt már a városban és mindig örömmel érkezik ide.

Thürmer Gyula a párt belső helyzetéről is tájékoztatást adott. Sajnálatosnak tartotta a párton belüli, közel egy éve folyó vitát. Ugyanakkor örömmel vette tudomásul, hogy Esztergom és környező települések párttagsága igenlő szavazatát adta a Magyar Kommunista Munkáspárt elnevezésre. Felhívta a párt tagjainak figyelmét a közelgő választási kampányra és a párt nevében, érdekében kérte, hogy anyagilag járuljanak hozzá a választás sikeréhez.

Kifejtette, hogy az emberek nagy része csalódott mindkét nagy pártban és így van esély, hogy a Munkáspárt jövőre bekerüljön a Parlamentbe. A pártelnök beszéde után több hozzászólás, kérdés is elhangzott, ami jelzi, hogy a hallgatóság érdeklődik a munkánk iránt.

Dezső László

A budapesti XXII/1. alapszervezet állásfoglalása a pártszavazással kapcsolatban

A 21. Kommunista Kongresszus és a Központi Bizottság határozata alapján a párt nevének megváltoztatásával kapcsolatos pártszavazást végrehajtottuk. Tagságunk túlnyomó többsége igennel szavazott. Az egyéni beszélgetések során és a szeptember 20-ai taggyűlésen egyértelműen megfogalmazódott, hogy eddig is kommunistának vallottuk magunkat, ezután is azok maradunk, célszerűnek tartjuk, hogy a párt neve tartalmazza a kommunista jelzőt.

A téma vitája és a szavazás eredménye igazolja, hogy a 21. Kommunista Kongresszus és a Központi Bizottság határozatai alapján akartuk és akarjuk végezni pártmunkánkat. Már tavaly év végén elítéltük a párt belső ellenzéke által indított vitákat. Szó szerint úgy fogalmaztuk meg a véleményünket, hogy az ellenzék e tevékenységével „magunk alatt vágjuk a fát”. Sajnos az azóta eltelt idő még egyértelműbbé tette, hogy külső erők támogatásával a párt szétverésére szövetkeztek. A harcot nem adjuk fel, mindent elkövetünk a párt egységének újrateremtéséért, a hatékonyabb pártmunkáért.

A pártegység erősítése mellett legfontosabb pártmunkának tekintjük a 2006-os választásokra való felkészülést, melynek két központi gondolata, hogy:

1. képviselőjelöltünknek, *Sándor Györgynek* tudjunk annyi ajánlószelvényt összegyűjteni, hogy őt indítani tudjuk a választásokon,

2. környezetünkkel megértessük, hogy egyéni jelöltünkre leadott szavazata nem vész el, hanem hozzájárul ahhoz, hogy a területi listák összesítésében elérjük az 5 százalékot, így listán keresztül munkáspárti képviselőt juttathat a parlamentbe.

Tudjuk, hogy a munka nem lesz könnyű, de összefogással, erőnk és tudásunk maximális bevetésével képesek leszünk a várakozásoknak megfelelni.

A pártszavazási taggyűlés résztvevői nevében:
Deák Antal alapszervezeti titkár

Emlékezzünk!

Az aradi Pharos

A magyarság évről évre megemlékezik Aradról. Olykor formális beidegződések okán, nem mindig tudatosan átgondolva a nap jelentőségét. Pedig J. Haynaunak, a „bresciai hiénának” vérbosszúja nem egy magányos tábornok kedvtelése volt, hanem a győztes állam és annak vezető osztálya által végrehajtott akciója, a „rendcsinálás” érdekében. Mind a cár, mind az angol kormány óvta az osztrák császárt, az ifjú Ferenc Józsefet (19) attól, hogy kegyetlen bosszújával zárja le a magyar nép kísérletét a függetlenség kivívására.

Aradon 13 főtisztet, tábornokot végeztek ki, Pest-Budán és másutt több mint száz politikust, honvédtisztet, lelkészt. Nem vagyunk tehát igazságosak, ha csak Aradra összpontosítunk. Haynau rémuralma az egész országot sújtotta. Először nem volt ellenállás, majd itt-ott reménytelen összeesküvéssel próbálkoztak, mígnem az adófizetők passzív rezisztenciája bénította meg a birodalom e tartományát. A szabadságharcot leverték, de a népet nem tudták legyőzni. A gyengülő Monarchia végül is kénytelen volt kiegyezni (1867) a magyar urak vezetőivel. Szent lett a béke! A múlt feledésbe merült, az aradi dombot befedte a gaz.

Az eredeti gyászt ki-ki a maga módján értelmezte. A kiegyezés haszonélvezőiben nem volt harag, bosszúszomj, a kárvallottak lelkében azonban tovább éltek Kossuth elképzelései.

Történelmünk folyamán az elnyomottak minden „lázadási” kísérletét brutálisan elfojtották. Gondoljunk Dózsáék sorsára (1514), amikor is – egyes adatok szerint – 70 000 parasztot húztak karóba Werbőczy és Szapolyai pribékjei, nehogy valaha is eszükbe jusson tűzcsóvát vetni az úri kastélyokra. Újbóli röghöz kötésükkel a hűbériség második felvonását nyitották meg.

És gondoljunk Horthyék fehérterrorjára, amikor 1919 nyarától csaknem 5000 baloldalit gyilkoltak le a legembertelenebb módon, amiért kezet mertek emelni az urak hatalmára, tulajdonára.

A bosszúhadjárat nem volt „hungaricum”. A francia burzsoázia sem kímélte a párizsi kommünárokat a proletárdiktatúra leverése után (1871). És II. Miklós cár ugyancsak könyörtelen volt 1905-ben „saját” forradalmáraival szemben.

Ne bántsd a tőkét! Ez volt, és ma is ez a kapitalizmus védőinek hitvallása. Fejedre hull a pallos, ha ezt a „szent elvet” megszeged! A nemzetközi tőke a burzsoá internacionalizmus intézményesített eszközeivel igyekszik elejét venni a proletár fenyegetéseknek (ENSZ, NATO). Megszületett a kor adekvát ideológiája: harc a terrorizmus ellen. Mi tudjuk, a forradalom nem terrorizmus és el jő, amikor feltételei megteremtődnek!

Ha az aradi vértanúkra emlékezünk, gondoljunk az ügy utódaira, akik ébren tartják az ellenállás szellemét, eszméjét. Arad egyszer annak lesz jelképe, hogy a haza és haladás jövőjéért semmilyen áldozat nem lehet hiábavaló.

Hegedűs Sándor

OLVASSA,
TERJESSZE,
TÁMOGASSA!

A Szabadság Alapítvány számlaszáma:
OTP 11705008-20441997

Hatvan éves a Koreai Munkapárt

Koreai pártemlékmű

Hatvan esztendeje, 1945. október 10-én alakult a Koreai Munkapárt. Kim Il Sung (régi írással Kim Irszen), a japánok elleni felszabadító háború vezéregyénisége meghatározó szerepet játszott a párt létrehozásában, és annak vezetője lett. Kim Il Sung a marxizmus alapvető tanításait kívánta alkalmazni a felszabadult Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban. A KNDK gazdag természeti kincseit leszámítva nem sok mindennel tudott gazdálkodni. Rendkívül elmaradott feudális viszonyokat, európai fogalmakkal szinte leírhatatlan szegénységet örökölt. A koreai forradalomnak az első pillanattól kezdve szembe kellett néznie az imperialista támadásokkal, az azóta is fennálló fenyegetésekkel.

A Koreai Munkapárt vezérlő elve a Juche, az önerőre való támaszkodás ideológiája lett. A nemzetközi elszigeteltség és az elmaradottság viszonyai között a forradalom megmentésének nincs más útja, mint a saját erők, saját források maximális mozgósítása – vallották a Juche-elv alapján. A KNDK ezen az úton jelentős eredményeket ért el. Kínai és részben szovjet segítséggel komoly ipart teremtettek. A mezőgazdaságra sohasem jutott annyi, mint kellett volna, de a külső segítséget mellérakva a koreai mezőgazdaság évtizedeken át képes volt ellátni a mintegy 21 milliós lakosságot.

A KNDK helyzetében drasztikus fordulatot jelentett 1990–91, amikor a Szovjetunióban és a többi európai országban megdöntötték a szocialista rendszert. A KNDK politikai és katonai szövetséges nélkül maradt. A koreai gazdaság elveszítette külső piacát és megbízható beszerzési forrásait. Az ország belpolitikai helyzete kiéleződött. A lakossági ellátást a minimumra korlátozták, de ez sem tudta megakadályozni a tömeges éhezés kialakulását. Kim Il Sung halálakor 1994-ben a Koreai Munkapárt válaszút elé került. Hogyan tovább?

A belső helyzet tisztázása hosszú hónapokon át tartott. A Koreai Munkapárt vezetése úgy döntött, hogy a szocializmust nem adja fel. Nem enged az imperializmus, mindenekelőtt az Egyesült Államok nyomásának. A párt új vezetője *Kim Jong Il* lett. Az új vezetés megtartotta az önerőre való támaszkodás elméletét, de megfogalmazott egy új koncepciót is, a hadsereg-központú szocializmust, a Songun koncepcióját: ha az országot meg akarják semmisíteni, a hadsereg szükségleteinek kielégítése elsőbbséget élvez. A hadsereg a párt vezetése mellett a szocialista hatalom és az ország függetlensége megőrzésének a biztosítéka. A hadsereg egyben a népgazdaság fontos kiegészítője is, hiszen számos munkafeladatra a hadsereg tud csak munkaerőt és gépeket biztosítani, és a hadsereg biztosítja sokszázezer ember folyamatos étkeztetését, sőt oktatását, nevelését is.

A Koreai Munkapárt kemény kézzel megszilárdította a néphatalmat, a párt vezető szerepét. Alacsony szinten ugyan, de biztosította az ellátást az alapvető élelmiszerekből. Az éhínséget nem szüntette meg, de visszaszorította. A párt és a hadsereg vezetésének üzenetét a tömegek elfogadták, és kitartottak a szocializmus mellett.

A Koreai Munkapárt leküzdötte elszigeteltségét a nemzetközi kommunista és nemzeti felszabadító mozgalomban. Számos párttal és szervezetettel létesítettek kapcsolatokat az új viszonyok között, miközben a pártok egy része „sztálinista diktatúrának” tekinti és semmilyen kapcsolatra sem hajlandó vele.

Megszűnt a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság elszigeteltsége is. Számos EU-ország is diplomáciai kapcsolatra lépett, sőt nagykövetséget nyitott Phenjanban. A koreai félsziget atommentesítése témájában orosz–kínai–japán–amerikai–KNDK–dél-koreai hatoldalú tárgyalások folynak. A KNDK jelentős lépéseket tett a Koreai Köztársasággal való kapcsolatok építésében. A nemzetközi tőke érdeklődése is megnőtt a KNDK iránt.

A Munkáspárt kezdettől fogva támogatta a Koreai Munkapárt harcát a szocializmusért. Ennek előzménye volt a magyar nép segítségnyújtása a koreai népnek az 1950-es években, de ebbe a hagyományba illeszkedett *Kádár János* és Kim Il Sung budapesti tárgyalása 1987-ben. *Thürmer Gyula,* a Munkáspárt elnöke két ízben járt a KNDK-ban. A Munkáspárt jelentős erőfeszítéseket tett arra, hogy a KNDK piaca megnyíljon a magyar üzletemberek előtt. A Munkáspárt szilárd meggyőződése, hogy a marxizmust minden párt maga alkalmazza a saját viszonyai között. De minden pártnak annak a felelősségnek tudatában kell dolgoznia, hogy cselekedete hatással van a kommunista mozgalom más pártjaira is.

M. L.

Vízerőmű Phenjan közelében

Helyesbítés

Szeptember 23-ai lapszámunkban mondtunk köszönetet gyöngyösi párttagunknak, aki megtakarított pénzéből százezer forintot adományozott a választási alapra és ötvenezret a A Szabadság támogatására. Sajnálatos módon azonban elírtuk Erzsi néni nevét, helyesen: *Holicsek Lajosné.* Az érintettől elnézést kérünk!

Kitüntetések,
papír- és fémpénzek,
képeslapok, porcelánok
adásvétele.
VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.
Tel.: 322-4799
H–P: 9–17 óráig.

VESZTESÉGEINK

Vincze János, aki 1946 óta volt a párt tagja, 80 éves korában elhunyt. *Budapest XIII/7. alapszervezet*

Nagy Albert, aki 1954 óta volt a párt tagja, 70 éves korában elhunyt. *Budapest, IV. kerületi alapszervezet*

Komlósi Andor, aki 1943 óta volt a párt tagja, 82 éves korában elhunyt. *Budapest, XIV/2. alapszervezet*

Holló Sándorné, aki 1952 óta volt a párt tagja, 95 éves korában elhunyt. *Bajai alapszervezet*

Dr. Kerekes József, aki 1948 óta volt a párt tagja, 83 éves korában elhunyt. *Budapest, XIII/12. alapszervezet*

EMLÉKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;
internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146
Hírlapárusítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapesten és vidéken.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,
1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen:
hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.
További információ: 06 (80) 444-444.
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,
negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.
Szedés, tördelés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlékes út 25.
Felelős vezető: Mózes Ferenc ügyvezető igazgató.